

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/36

z dnia 9 stycznia 2025 r.

**nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła
tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów polichlorku winylu pochodzących
z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 15 listopada 2023 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu suspensyjnego polichlorku winylu („PVC-S”) pochodzącego z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 2 października 2023 r. przez Komitet ds. Handlu Polichlorkiem Winyłu („skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją PVC-S w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Środki tymczasowe

- (3) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 14 czerwca 2024 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat poprawności obliczeń w ciągu trzech dni roboczych.
- (4) Komisja otrzymała szereg uwag od zainteresowanych stron.
- (5) Foamalite Ltd („przedsiębiorstwo Foamalite”), użytkownik PVC-S mający siedzibę w Irlandii, wyraziło zaniepokojenie „problemem specyficznym dla Irlandii”, ponieważ jego główny konkurent ma siedzibę w Irlandii Północnej i może przywozić PVC-S po niższych cłach i mierzyć się z większą konkurencją ze strony użytkowników spoza Unii, w szczególności z Turcji. Przedsiębiorstwo Foamalite dokonuje wywozu około jednej trzeciej swojej produkcji poza Unię, przy czym znaczną część wywozi do Zjednoczonego Królestwa. Komisja zauważa, że zastosowanie unijnej procedury uszlachetniania czynnego umożliwiłoby przywóz PVC-S bez uiszczania cła pod warunkiem dokonania następnie powrotnego wywozu towaru przetworzonego. Dzięki temu cła nie miałyby wpływu na konkurencyjność przedsiębiorstwa Foamalite poza Unią. Jeżeli chodzi o konkurowanie z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w Irlandii Północnej, Komisja zauważyła, że konkurent ten będzie objęty tymi samymi środkami co przedsiębiorstwo Foamalite w Unii, jak przewidziano w art. 5 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów polichlorku winylu („PVC”) pochodzących z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. C, C/2023/1033, 15.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1033/oj>).

⁽³⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign.

- (6) Komisja wyjaśniła, że uwagi przedstawione przez przedsiębiorstwa TCI Sanmar i Foamalite nie dotyczyły poprawności podstawowych obliczeń dotyczących dumpingu i szkody w rozumieniu art. 19a rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja nie odniosła się do tych uwag w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Uwagi te omówiono jednak w motywach 35 i 36 poniżej.
- (7) Amerykański producent Formosa Plastics Corporation („przedsiębiorstwo Formosa”), stwierdził, że Komisja popełniła szereg błędów pisarskich w swoich obliczeniach. Uwagi te omówiono w motywie 60 poniżej.
- (8) W lipcu 2024 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/1896 ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów polichlorku winylu (PVC) pochodzących z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki.

1.3. Dalsze postępowanie

- (9) Po opublikowaniu środków tymczasowych rządu Egiptu i Stanów Zjednoczonych, przedsiębiorstwa TCI Sanmar Chemicals S.A.E. („przedsiębiorstwo TCI Sanmar”), Formosa, Oxy Vinyls, LP („przedsiębiorstwo Oxy Vinyls”), Westlake Corporation („przedsiębiorstwo Westlake”) oraz skarżący złożyli oświadczenia pisemne przedstawiające ich opinie na temat tymczasowych ustaleń w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (10) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. 3 października 2024 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa Oxy Vinyls.
- (11) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (12) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz „PVC-S” pochodzącego z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznych ustaleń. Rząd Stanów Zjednoczonych, przedsiębiorstwa TCI Sanmar, Formosa, Oxy Vinyls, Westlake, Shin-tech, Tricon Dry Chemicals oraz Europejskie Stowarzyszenie Producentów Profili Okiennych z PVC (EPPA) przedstawili uwagi w wyznaczonym terminie.
- (13) Uwagi dotyczące rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, powtórzone przez strony w uwagach do ostatecznego ujawnienia bez uzupełnienia o nowe elementy merytoryczne, zostały omówione w jednym miejscu w niniejszym rozporządzeniu.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (14) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Komisja otrzymała od rządów Egiptu i USA oraz przedsiębiorstwa Formosa uwagi dotyczące reprezentatywności próby producentów unijnych. Strony te zakwestionowały reprezentatywność próby unijnej, która odpowiadała około 25 % szacowanej produkcji PVC-S i 26 % sprzedaży unijnej. Rząd USA odniósł się w tym względzie do sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO w sprawie Wspólnoty Europejskiej – Elementy złączne, w którym stwierdzono, że przemysł wewnętrzny odpowiadający za 27 % całkowitej szacowanej produkcji produktu podobnego nie spełniał kryterium progu ilościowego, a zatem taka próba była niezgodna z art. 4.1 porozumienia antydumpingowego WTO („porozumienie antydumpingowe”) ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1896 z dnia 11 lipca 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów polichlorku winylu (PVC) pochodzących z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L, 2024/1896, 12.7.2024. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1896/oj).

⁽⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO, Wspólnoty Europejskiej – Ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chin, Dok. WTO nr WT/DS397/AB/R (15 lipca 2011 r.), pkt 430 i 468.

- (15) Po pierwsze, Komisja zauważa, że żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła uwag dotyczących próby producentów unijnych, gdy na etapie wszczęcia postępowania zapowiedziano jej wykorzystanie. Po drugie, przypadek wspomniany przez rząd USA dotyczy definicji „znaczej części” i wszczęcia postępowania na podstawie odpowiednio art. 4.1 i 5.4 porozumienia antydumpingowego, a nie doboru próby. W związku z tym artykuły te nie mają zastosowania do doboru próby, o której mowa. Uwaga ta została zatem odrzucona.
- (16) Rząd USA zwrócił się również do Komisji o wyjaśnienie sposobu doboru próby. Jak stwierdzono w zawiadomieniu o wszczęciu ⁽⁶⁾, Komisja dokonała doboru tymczasowej próby po wszczęciu dochodzenia, a informacje na ten temat można znaleźć w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron ⁽⁷⁾. W nocie do akt podano nazwy przedsiębiorstw objętych próbą oraz kryteria zastosowane przy ich wyborze, tj. wielkość produkcji i sprzedaży produktu podobnego w UE w okresie objętym dochodzeniem. Stronom zapewniono możliwość przedstawienia uwag dotyczących wstępnego doboru próby. Komisja nie otrzymała żadnych uwag i potwierdziła wstępny dobór próby.
- (17) Rząd USA i przedsiębiorstwo Formosa zakwestionowały również fakt, że próbą objęto dwa przedsiębiorstwa prowadzące produkcję na zlecenie. Przedsiębiorstwa INOVYN Manufacturing Belgium SA i Vynova Wilhelmshaven GmbH istotnie produkują PVC-S na podstawie umów o produkcję na zlecenie. Komisja uważa, że produkcja PVC-S w ramach umów o produkcję na zlecenie nie oznacza, że te dwa podmioty objęte próbą nie są producentami, a wręcz przeciwnie. Ponadto, jak stwierdzili przedstawiciele przemysłu Unii w odpowiedzi na te uwagi, włączenie przedsiębiorstw prowadzących produkcję na zlecenie było konieczne w celu uwzględnienia różnych modeli biznesowych stosowane w Unii. Dwa podmioty, które produkują PVC-S w ramach umów o produkcję na zlecenie, należą do największych producentów PVC-S w Unii. Wbrew temu, co stwierdził rząd USA, Komisja wzięła pod uwagę pełne koszty produkcji ponoszone przez producentów, uzyskawszy w tym celu dostęp do dokumentacji księgowej przedsiębiorców.
- (18) Przedsiębiorstwo Formosa twierdziło również, że informacje zawarte w dokumentacji udostępnionej do wglądu, dotyczące dokładnych ustaleń między przedsiębiorstwami prowadzącymi produkcję na zlecenie a przedsiębiorcami zlecającymi, nie były wystarczające do tego, aby zainteresowane strony mogły ocenić reprezentatywność próby.
- (19) Przedsiębiorstwo Formosa nie przedstawiło jednak uwag na temat proponowanej próby przemysłu Unii, gdy przedstawiono ją w dokumentacji udostępnionej do wglądu, ani nie przedstawiło uwag na temat kompletności tej dokumentacji w toku dochodzenia. W każdym razie udostępniona do wglądu dokumentacja dochodzenia zawierała wystarczająco szczegółowe informacje, aby można było na wcześniejszym etapie postępowania zidentyfikować przedsiębiorstwa prowadzące produkcję na zlecenie, w tym ich zróżnicowaną strukturę sprzedaży, w związku z czym zainteresowane strony miały możliwość dokonania oceny reprezentatywności próby. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (20) Rząd USA i przedsiębiorstwo Formosa twierdzili, że przy doborze próby Komisja nie wzięła pod uwagę geograficznego rozmieszczenia przemysłu Unii. W odpowiedzi na tę uwagę Komisja powtórzyła, że próbę producentów unijnych dobrano w pełnej zgodności z art. 17 rozporządzenia podstawowego, ponieważ składała się ona z trzech największych producentów unijnych pod względem produkcji i sprzedaży unijnej. Ponadto każdy z tych producentów unijnych ma siedzibę w innym państwie członkowskim (Belgia, Niemcy i Niderlandy), co zapewnia dobry rozkład geograficzny z uwzględnieniem wagi państw członkowskich będących producentami. W związku z tym powyższe uwagi zostały odrzucone.
- (21) Tym samym uwagi dotyczące reprezentatywności próby unijnej zostały odrzucone.
- (22) Wobec braku dalszych uwag dotyczących doboru próby motywy 8–15 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych zostają potwierdzone.

⁽⁶⁾ Zob. przypis 2.

⁽⁷⁾ t23.005593.

1.5. Indywidualne badanie

- (23) Wobec braku jakichkolwiek uwag motyw 16 rozporządzenia w sprawie cel **tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.**

1.6. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (24) Rząd USA skrytykował „nadmierne utajnienie” dokumentów przez skarżących, co jego zdaniem utrudniło stronom amerykańskim przedstawienie uwag na temat kluczowych elementów skargi. Stanowiłoby to naruszenie art. 6.4 i 6.5 porozumienia antydumpingowego WTO.
- (25) Komisja przeanalizowała tę kwestię. Stwierdziła, że rząd USA nietrafnie przedstawił sytuację, stwierdzając, że „wszystkie załączniki do skargi są w całości poufne”, co nie było prawdą. W przypadku wielu załączników wersja jawna jest identyczna z wersją poufną. Z kolei w przypadku wielu innych załączników wersja nieopatrzona klauzulą poufności właściwie odzwierciedla informacje zawarte w wersji poufnej, z należyтым uwzględnieniem szczególnie chronionych informacji przedsiębiorstwa. W niektórych szczególnych przypadkach nie było możliwości zawarcia niepoufnego streszczenia ze względu na charakter przedmiotowych informacji. W takich przypadkach strona lub strony przekazujące informacje przedstawiły odpowiednie uzasadnienie, a Komisja oceniła i zaakceptowała wnioski o zachowanie poufności. Komisja stwierdziła zatem, że wersja skargi nieopatrzona klauzulą poufności była zgodna z przepisami art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz art. 6.4 i 6.5 porozumienia antydumpingowego WTO.
- (26) Rząd USA skrytykował również fakt, że Komisja zignorowała uwagi przedsiębiorstwa Oxy Vinyls dotyczące nadmiernego utajnienia informacji w materiałach przedłożonych przez przemysł Unii. W tym względzie należy zauważyć, że w następstwie uwag przedsiębiorstwa Oxy Vinyls Komisja skontaktowała się z odnośnym producentem unijnym objętym próbą, który następnie przedłożył w terminie wymaganym przez Komisję zmienioną, nieopatrzoną klauzulą poufności wersję odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (27) W świetle powyższych wniosków motyw 17–29 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (28) Rząd USA i przedsiębiorstwo Formosa przedstawiły uwagi dotyczące krótkich dodatkowych terminów przyznanych producentom eksportującym na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym środków antydumpingowych oraz braku elastyczności przy ustalaniu harmonogramu weryfikacji, co stworzyło niepotrzebne trudności dla respondentów z USA. W celu uzasadnienia tych argumentów rząd USA wskazał na okres między przedłużonym terminem udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu a nałożeniem środków tymczasowych oraz między przeprowadzeniem weryfikacji na miejscu a przedstawieniem sprawozdania z tej weryfikacji.
- (29) Komisja odrzuciła te argumenty i uznała podane przykłady za nieistotne, ponieważ dała producentom eksportującym czas na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wykraczający poza 37 dni przewidzianych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, ze względu na dni wolne od pracy Komisji, oraz że starannie określiła harmonogram weryfikacji w celu uwzględnienia preferencji producentów eksportujących w możliwie największym stopniu. Komisja zwróciła również uwagę na fakt, że cały proces dochodzeniowy jest czasochłonny oraz że producenci eksportujący, po przedłożeniu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, otrzymali szereg kolejnych możliwości dostarczenia brakujących lub dodatkowych danych, aż do czasu weryfikacji na miejscu łącznie.
- (30) Wobec braku innych uwag motyw 30 i 31 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

1.8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (31) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls stwierdziło, że Komisja wybrała okres objęty dochodzeniem w sposób skutkujący najgorszym możliwym dla eksporterów z USA rezultatem pod względem szkody, o czym świadczy delta między cenami oferty w USA i Unii. Komisja zwróciła uwagę, że wybrała okres objęty dochodzeniem zgodnie z jej stałą praktyką oraz zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (32) Wobec braku jakichkolwiek uwag motyw 32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (33) Wobec braku uwag Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 33–38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. DUMPING

3.1. Egipt

3.1.1. Wartość normalna

- (34) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 50–58 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.2. Cena eksportowa

- (35) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar twierdziło, że w obliczeniach wystąpił istotny błąd, ponieważ zgłoszone wartości CIF wykorzystane przez Komisję nie były cenami na granicy Unii, jako że w tabelach sprzedaży nie zgłoszono kosztów transportu i powiązanych kosztów w odniesieniu do wszystkich transakcji dokonanych w cenach FAS lub FCA.
- (36) Komisja zauważa, że zgodnie z jej stałą praktyką, w celu zgromadzenia danych potrzebnych do oceny cen eksportowych i marginesów dumpingu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia podstawowego, producenci eksportujący są zobowiązani do zgłaszania w odniesieniu do każdej transakcji wywozowej nie tylko rzeczywistej ceny na fakturze, ale również odrębnej ceny CIF dotyczącej tej samej transakcji. Jeżeli warunki transakcji bazowej nie przewidują dostawy na zasadzie CIF, producent eksportujący musi oszacować wartość CIF. Co więcej, w niniejszej sprawie Komisja oparła się na wartościach CIF przedstawionych przez przedsiębiorstwo TCI Sanmar. W przypadkach, w których warunki transakcji bazowej przewidywały dostawę na zasadzie CIF, Komisja dostosowała wartość CIF błędnie podaną przez przedsiębiorstwo TCI Sanmar do rzeczywistej wartości faktury. Analogiczna uwaga i wyjaśnienia Komisji dotyczyły również, mutatis mutandis, ceny CIF wykorzystanej do obliczenia marginesu szkody (zob. motywy 129 i 130 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych).
- (37) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo TCI Sanmar powtórzyło swoje wcześniejsze uwagi dotyczące tej kwestii i stwierdziło, że Komisja oparła się na nieodpowiednich wartościach CIF oraz że do późniejszego błędu w obliczeniach doszło częściowo z powodu wnioskowanej przez Komisję zmiany danych, które przedsiębiorstwo TCI Sanmar pierwotnie przedstawiło w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Przedsiębiorstwo TCI Sanmar dodało, że w danych Eurostatu wykazana była wartość CIF wynosząca 926 EUR za tonę – znacznie wyższa od wartości wykorzystanej przez Komisję w jej obliczeniach, również dlatego, że wartości CIF Eurostatu obejmowały marżę przedsiębiorstwa handlowego (oprócz innych kosztów), podczas gdy wartości CIF zastosowane przez Komisję nie obejmowały tej marży.
- (38) Komisja wyjaśnia, że zgodnie z jej stałą praktyką w takich sprawach dane zgłaszane przez poszczególne przedsiębiorstwa w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, w tym w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków, mają pierwszeństwo przed ogólnymi i publicznymi danymi statystycznymi, szczególnie jeżeli mają być wykorzystane do obliczeń dotyczących konkretnego przedsiębiorstwa. Dane statystyczne nie dotyczą konkretnego przedsiębiorstwa ani nie są dostępne w odniesieniu do poszczególnych transakcji. Komisja wyjaśniła również, że ostatecznie odpowiedzialność za zgłaszanie dokładnych danych spoczywa na każdej ze stron objętych dochodzeniem.
- (39) Wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 59–60 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.3. Porównanie

- (40) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których wykazano, że mogą wpłynąć na ceny oraz ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalna i cena eksportowa zostały dostosowane w celu: (i) wyrównania ich do poziomu *ex-works* oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.
- (41) W celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works* dokonano dostosowania pod kątem kosztów pakowania.
- (42) W celu wyrównania ceny eksportowej do poziomu *ex-works* dokonano dostosowania pod kątem kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, a także pakowania. Uwzględniono koszty kredytu, w przypadku gdy koszty te wpłynęły na ceny i porównywalność cen (zob. również motyw 47 niniejszego rozporządzenia i motyw 67 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych).
- (43) Po nałożeniu środków tymczasowych przedsiębiorstwo TCI Sanmar powtórzyło poprzednie argumenty, twierdząc, że wartości normalne należy skorygować w dół ze względu na skutki kryzysu walutowego dla gospodarki Egiptu w okresie objętym dochodzeniem. W tym celu przedsiębiorstwo TCI Sanmar odniosło się do motywu 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Podsumowującego poprzedni argument przedsiębiorstwa TCI Sanmar, w którym sugerowało ono zastosowanie kursu walutowego ustalonego przez Bank Centralny Egiptu („CBE”) 6 marca 2024 r. w celu obliczenia dumpingu w odniesieniu do transakcji przeprowadzonych w okresie objętym dochodzeniem, tj. od 1 października 2022 r. do 30 września 2023 r. Przedsiębiorstwo TCI Sanmar dodało, że z okoliczności leżących u podstaw dewaluacji EGP wynika, że w okresie objętym dochodzeniem prawdziwa wartość EGP była znacznie niższa niż oficjalna stopa CBE. W swoich uwagach przedstawionych po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo TCI Sanmar twierdziło, że Komisja nie odniosła się do tego argumentu przedsiębiorstwa TCI Sanmar w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.
- (44) Po opublikowaniu środków tymczasowych rząd Egiptu złożył również oświadczenie, w którym odniósł się do argumentu przedsiębiorstwa TCI Sanmar w motywie 43 i dodał, że przedłożone dowody (korekta kursu wymiany z 6 marca 2024 r.) są istotne dla niniejszego dochodzenia. W swoim oświadczeniu rząd Egiptu w sposób niejasny odniósł się do sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO w sprawie Argentyna – Płytki ceramiczne, w którym Organ Apelacyjny WTO ustalił, że dowody dotyczące okresu po okresie objętym dochodzeniem, bezpośrednio związane z transakcjami dokonywanymi w okresie objętym dochodzeniem, nie powinny zostać odrzucone jako nieistotne.
- (45) Komisja odsyła do motywów 65 i 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w których uwagi te zostały w pełni omówione i odrzucone. Komisja uznała argument rządu Egiptu za błędny, ponieważ CBE ustalał obowiązujące kursy walutowe przez cały okres objęty dochodzeniem, które w związku z tym powinny mieć zastosowanie do transakcji dokonanych w tym okresie. Jest oczywiste, że do transakcji dokonanych w okresie objętym dochodzeniem – od 1 października 2022 r. do 30 września 2023 r. – nie należy stosować kursu walutowego ustalonego na dzień 6 marca 2024 r. W tym względzie zastosowanie kursu walutowego zaproponowanego przez przedsiębiorstwo TCI Sanmar nie wydaje się zgodne z wymogami art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego.
- (46) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo TCI Sanmar ponownie stwierdziło, że oficjalne kursy walutowe ustalone przez Bank Centralny Egiptu (CBE) dla okresu objętego dochodzeniem nie odzwierciedlały realiów rynkowych. Komisja zauważa, że ten powtórzony argument nie jest w stanie wpłynąć na wcześniejszą ocenę Komisji określoną w motywach 65 i 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz w motywie 45 niniejszego rozporządzenia.
- (47) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar przedstawiło drugi argument dotyczący porównania wartości normalnych z cenami eksportowymi, do którego Komisja odniosła się w motywie 67 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ze względu na poufny charakter faktów leżących u podstaw tego argumentu Komisja ustosunkowała się do niego wyłącznie w korespondencji z przedsiębiorstwem TCI Sanmar.
- (48) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo TCI Sanmar powtórzyło argument, o którym mowa w poprzednim motywie, dotyczący dostosowania kosztów kredytu. Ponownie, biorąc pod uwagę poufny charakter faktów leżących u podstaw tego argumentu, Komisja potwierdziła jego odrzucenie wyłącznie przedsiębiorstwu TCI Sanmar.

- (49) Rząd Egiptu powtórzył argument przedstawiony przez przedsiębiorstwo TCI Sanmar, do którego to argumentu odniesiono się w motywie 47 powyżej, stwierdzając jedynie, że należy dokonać korekty w górę cen eksportowych egipskiego eksportera TCI Sanmar na podstawie przedstawionych dowodów. Argument przedsiębiorstwa TCI Sanmar miał na celu zwiększenie ceny eksportowej, jednak w wyniku analizy tego argumentu Komisja dokonała korekty tej ceny w dół. Rząd Egiptu stwierdził, że odmowa dokonania przez Komisję korekty w górę cen eksportowych przedsiębiorstwa TCI Sanmar narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, który przewiduje zasadę obiektywnego porównania wartości normalnych i cen eksportowych. W tym względzie rząd Egiptu odniósł się do sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO w sprawie UE – Elementy złączne (Chiny), w którym stwierdzono potrzebę dokonania obiektywnego porównania na podstawie art. 2.4 porozumienia antydumpingowego.
- (50) Komisja potwierdza, że zapewniła obiektywne porównanie wartości normalnej z cenami eksportowymi. Ze względu na poufność podstawowe dane szczegółowe można było przekazać wyłącznie bezpośrednio przedsiębiorstwu TCI Sanmar.
- (51) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 61–68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.4. Marginesy dumpingu

- (52) Wobec braku uznanych argumentów dotyczących obliczania marginesu dumpingu niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywie 72 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (53) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	86,1 %
Egyptian Petrochemicals Company	109,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	109,5 %

3.2. Stany Zjednoczone Ameryki

3.2.1. Wartość normalna

- (54) W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedsiębiorstwo Westlake przedstawiło skonsolidowane koszty produkcji chloru i sody kaustycznej oraz odliczyło dochód ze sprzedaży sody kaustycznej. Na etapie cel tymczasowych Komisja odrzuciła to dostosowanie. Powody takiego podejścia opisano szczegółowo w przekazanym przedsiębiorstwu Westlake indywidualnym ujawnieniu w następujący sposób:
- (i) chlor i etylen są surowcami wykorzystywanymi do produkcji chlorku winylu, podstawowego materiału wykorzystywanego do produkcji PVC-S. Soda kaustyczna i chlor są produktami równoległymi procesu chloro-alkalicznego. W związku z tym soda kaustyczna nie jest ani produktem ubocznym, ani produktem równoległym w produkcji PVC-S, który jest całkowicie odrębnym procesem produkcji wyższego szczebla od procesu, w którym produkuje się sodę kaustyczną;
 - (ii) Komisja wskazała szereg informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwo Westlake, w ramach których wyjaśniono, że chlor i soda kaustyczna są produktami równoległymi procesu elektrochemicznego, w którym jako surowce wykorzystuje się sól (chlorek sodu) i energię elektryczną. W sprawozdaniu tym wyjaśniono proces chloro-alkaliczny, który jest w pełni zintegrowany z procesem PVC-S (tzw. proces CAV), przy czym sodę kaustyczną określono jako produkt równoległy w procesie chloro-alkalicznym, a nie jako produkt uboczny;
 - (iii) w dokumentacji przedłożonej przez przedsiębiorstwo Westlake wyniki operacyjne dotyczące sody kaustycznej i chloru przedstawiono oddzielnie, co świadczy o tym, że EBIT z sody kaustycznej i chloru dotyczy dwóch odrębnych rodzajów działalności o oddzielnych kosztach i dochodach;

- (iv) w innej dokumentacji przedłożonej przez przedsiębiorstwo Westlake przedsiębiorstwo to wyraźnie wyróżniło dwa odrębne rodzaje działalności dotyczące chloru i sody kaustycznej, zgłaszając koszty produkcji ponoszone w celu wytworzenia tych dwóch produktów równoległych;
- (v) powszechnie uważa się, że produkt równoległy jest wytwarzany celowo wraz z produktem pierwotnym.
- (55) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Westlake zakwestionowało podejście Komisji w tej kwestii. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że kluczowe znaczenie ma odzwierciedlenie realiów, zgodnie z którymi PVC-S i soda kaustyczna są wzajemnie powiązane w procesie produkcji i przynoszą wspólne zyski. Na poparcie tego argumentu przedsiębiorstwo odniosło się do opisu produkcji PVC przedstawionego przez Komisję w decyzji dotyczącej dochodzenia w sprawie połączenia INEOS/Solvay/JV⁽⁸⁾. W decyzji tej Komisja określiła sodę kaustyczną jako produkt uboczny produkcji PVC.
- (56) Komisja zauważyła, po pierwsze, że przedsiębiorstwo Westlake nie przedstawiło żadnych argumentów przeczących motywowi 54 pkt (ii)–(iv) powyżej, które zawarto w indywidualnym ujawnieniu skierowanym do tego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo to odniosło się jedynie do pkt (v) (a zatem w sposób dorozumiany również do pkt (i)), stwierdzając, że nie zgadza się na uznanie sody kaustycznej za produkt równoległy. Przedsiębiorstwo Westlake argumentowało, że sodę kaustyczną powinno się raczej uznawać za produkt uboczny, jak stwierdziła Komisja we wspomnianym dochodzeniu w sprawie połączenia.
- (57) W odniesieniu do połączenia INEOS/Solvay/JV Komisja zauważyła, że decyzje podejmowane w ramach dochodzeń w sprawie połączeń przedsiębiorstw przez Dyрекcję Generalną ds. Konkurencji Komisji nie są wiążące dla dochodzeń w sprawie ochrony handlu prowadzonych przez Dyрекcję Generalną ds. Handlu na podstawie innego zbioru przepisów. W każdym razie w opublikowanej decyzji w sprawie połączenia INEOS/Solvay/JV potwierdzono, że soda kaustyczna jest produktem ubocznym elektrolizy soli i wody, a nie procesu produkcji PVC-S. W decyzji tej wskazano również, że soda kaustyczna jest najistotniejszym z ekonomicznego punktu widzenia produktem ubocznym w samym łańcuchu wertykalnym PVC, a nie wyłącznie w odniesieniu do PVC-S⁽⁹⁾.
- (58) W związku z powyższym argument przedsiębiorstwa Westlake dotyczący dostosowania z tytułu sody kaustycznej został odrzucony.
- (59) Przedsiębiorstwo Formosa przedstawiło szereg argumentów dotyczących obliczenia wartości normalnej. Pierwszy argument dotyczył rzekomego błędu popełnionego przez Komisję, gdy najpierw, na etapie wcześniejszego informowania, skorygowała dochody i wydatki finansowe zgłoszone w tabeli rentowności przedsiębiorstwa Formosa, a następnie, w momencie wprowadzenia środków tymczasowych, nie uwzględniła uwag otrzymanych od Formosa na temat tej korekty. Drugi zarzucany błąd dotyczył oceny kosztów związanych z transportem zgłoszonych w tej samej tabeli. Trzeci argument dotyczył traktowania rabatów od sprzedaży. Czwarty argument dotyczył obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w przypadku konieczności skonstruowania wartości normalnej. Ostatni argument dotyczył metodyki obliczania sprzedaży dokonanej przez przedsiębiorstwo z zyskiem w obliczeniach dumpingu.
- (60) Cztery z tych argumentów zostały odrzucone, a jeden został przyjęty. Uzasadnienie ujawniono wyłącznie samemu przedsiębiorstwu, ponieważ nie przedstawiło ono niepoufnego streszczenia swoich uwag.
- (61) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 73–81 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (62) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Formosa powtórzyło dwa argumenty dotyczące obliczenia wartości normalnej, o których mowa w motywie 59, w szczególności argument dotyczący wniosku o zmianę alokacji dochodów i kosztów finansowych zgłoszonych w tabeli rentowności oraz argument dotyczący metodyki obliczania przez Komisję odsetka kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.
- (63) Komisja odrzuciła oba argumenty na podstawie wyjaśnień już przedstawionych w załączniku III do szczegółowych dokumentów ujawniających informacje, przesłanych przedsiębiorstwu Formosa 29 października 2024 r.⁽¹⁰⁾ W skrócie – jeżeli chodzi o pierwszy argument, Komisja oparła się na zweryfikowanych danych liczbowych. Co do drugiego argumentu, Komisja potwierdziła, że wartość procentową kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych obliczono zgodnie z ustaloną metodą obliczania dumpingu jako odsetek obrotów ze sprzedaży ex-works zgłoszonych w tabeli rentowności.

⁽⁸⁾ Sprawa M.6905 – Ineos/Solvay/JV (2014).

⁽⁹⁾ Sprawa M.6905 – Ineos/Solvay/JV, pkt 83.

⁽¹⁰⁾ t24.009617.

3.2.2. *Cena eksportowa*

- (64) Jak wyjaśniono w motywie 83 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w przypadku sprzedaży pośredniej dokonywanej za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych w USA cenę eksportową ustalono na podstawie ceny, po której produkt objęty postępowaniem był sprzedawany tym przedsiębiorstwom handlowym.
- (65) Przedsiębiorstwo Westlake twierdziło, że w momencie sprzedaży tym niepowiązanym przedsiębiorstwom handlowym nie wiedziało, czy konkretne sprzedawane towary ani jakie ich ilości są przeznaczone na rynek unijny. Zdaniem przedsiębiorstwa Westlake ceny tej sprzedaży nie były zatem specyficzne dla rynku unijnego i nie można było uznać, że sprzedaż ta odzwierciedla ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii. W związku z tym przedsiębiorstwo to twierdziło, że sprzedaż ta nie powinna być zostać uwzględniona w obliczeniach dumpingu. Komisja przypomniała, że w toku dochodzenia uzyskała informacje, które umożliwiły jej ustalenie, że miejscem przeznaczenia licznych transakcji z tymi niepowiązanymi przedsiębiorstwami handlowymi była UE – i tylko te transakcje zostały uwzględnione w obliczeniach ceny eksportowej. Pośrednia sprzedaż eksportowa, w przypadku której nie można było potwierdzić miejsca przeznaczenia w UE, nie została uwzględniona w obliczeniach dumpingu. Komisja stwierdziła, że to, czy przedsiębiorstwo Westlake wiedziało o ostatecznym przeznaczeniu tej sprzedaży eksportowej w momencie sprzedaży niepowiązanemu przedsiębiorstwu handlowemu na rynku wewnętrznym, było bez znaczenia. Z przedstawionych faktów wynika, że te transakcje sprzedaży stanowiły sprzedaż do Unii i w związku z tym uwzględniono je w obliczeniach dumpingu. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (66) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 82-83 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.3. *Porównanie*

- (67) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których wykazano, że mogą wpłynąć na ceny oraz ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalna i cena eksportowa zostały dostosowane w celu: (i) wyrównania ich do poziomu *ex-works* oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.
- (68) W celu wyrównania wartości normalnej do poziomu *ex-works* dokonano dostosowania pod kątem kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, frachtu i ubezpieczenia. Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, koszty pakowania, rabaty i inne czynniki, w stosownych przypadkach.
- (69) W celu wyrównania ceny eksportowej do poziomu *ex-works* dokonano dostosowania pod kątem kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, frachtu i ubezpieczenia. Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, koszty pakowania i rabaty, w stosownych przypadkach.
- (70) Wobec braku jakichkolwiek uwag niniejszym potwierdza się motyw 84 i 85 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.2.4. *Marginesy dumpingu*

- (71) Częściowo przyjęty argument przedsiębiorstwa Formosa doprowadził do nieznaczącej zmiany jego marginesu dumpingu, który wzrósł z 70,3 %, jak wskazano w motywie 87 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, do 71,2 %.
- (72) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Formosa Plastics Corporation	71,2 %
Westlake Chemicals	58,0 %

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	62,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	77,0 %

4. SZKODA

- (73) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedsiębiorstwo Formosa twierdziło, że fakt, iż kilka wskaźników szkody opierało się na szacunkach, podaje w wątpliwość wiarygodność tych wskaźników.
- (74) W odpowiedzi na tę uwagę Komisja zauważyła, że oszacowała makrowskaźniki na potrzeby oceny szkody, takie jak wielkość produkcji i sprzedaży itp., na podstawie informacji otrzymanych od producentów unijnych objętych próbą i nieobjętych próbą oraz danych Eurostatu, jak zasadniczo wyjaśniono w motywie 100 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto przedsiębiorstwo Formosa nie wskazało żadnych konkretnych problemów dotyczących tych szacunków ani nie przedstawiło alternatywnych szacunków.
- (75) W związku z powyższym uwagi przedsiębiorstwa Formosa zostały odrzucone.

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (76) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących niniejszej sekcji motywy 92–93 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (77) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedsiębiorstwa Westlake i Oxy Vinyls powtórzyły swoje argumenty, zgodnie z którymi przychody i zyski z sody kaustycznej należy uwzględnić w analizie szkody, oraz że etapy produkcji i rynki PVC-S oraz sody kaustycznej są ze sobą powiązane. W szczególności przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że Komisja nie przedstawiła wystarczających powodów, odrzucając stwierdzenie, że w ocenie szkody należy również uwzględnić działalność w zakresie sody kaustycznej. Przedsiębiorstwo Westlake twierdziło ponadto, że producenci PVC-S, którzy są zaangażowani w produkcję chloru, opierają się na wspólnych zyskach.
- (78) Komisja zauważa, że przedsiębiorstwa Westlake i Oxy Vinyls nie przedstawiły żadnych dodatkowych dowodów, które mogłyby podważyć ustalenia zawarte w motywie 97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz ustalenia tymczasowe wyjaśnione w motywach 55–58 powyżej. W każdym razie Komisja przypomina, że nie wszyscy producenci unijni zajmują się produkcją chloru. Ponadto PVC-S i soda kaustyczna są produktami równoległymi procesu chloro-alkalicznego, a soda kaustyczna nie jest produktem równoległym ani produktem ubocznym produkcji PVC-S i w związku z tym powinna być traktowana oddzielnie.
- (79) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls zauważyło, że Komisja nie przedstawiła wystarczających powodów odrzucenia sody kaustycznej w analizie szkody, była bardzo nieprecyzyjna i nie określiła istotnych czynników, które miałyby wpływ na przemysł Unii ze względu na to odrzucenie. Komisja nie zgadza się z powyższym stwierdzeniem przedsiębiorstwa Oxy Vinyls z następujących powodów. W motywach 96 i 97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wyraźnie wyjaśniła proces produkcji produktu objętego dochodzeniem stosowany przez poszczególnych producentów unijnych objętych próbą oraz znaczenie sody kaustycznej w tym procesie. Komisja ponownie zauważa w tej kwestii, że wszyscy producenci unijni objęci próbą kupowali chlor od odrębnych podmiotów prawnych powiązanych albo niepowiązanych. W związku z tym produkcja sody kaustycznej odbywała się osobno od procesu produkcji PVC-S i nie miała wpływu na koszty produkcji ani rentowność produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym argument ten odrzucono. Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło również, że Komisja miała obowiązek przeanalizować segmentację rynku produktu objętego dochodzeniem. W tym względzie Komisja stwierdziła, że rynek PVC-S nie podlega segmentacji, jak wyjaśniono szczegółowo w motywach 98 i 99 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Producent eksportujący nie przedstawił żadnych nowych dowodów, które podważyłyby tymczasowy wniosek dotyczący segmentacji rynku, w związku z czym argument ten odrzucono.

- (80) Wobec powyższego wnioski sformułowane w motywach 94–99 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.
- (81) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Oxy Vinyls powtórzyło swój argument, że Komisja powinna traktować PVC i sodę kaustyczną jako zintegrowane gałęzie przemysłu, co uzasadniałoby łączne uwzględnienie w ocenie szkody. Na poparcie tego argumentu przedsiębiorstwo to odniosło się głównie do opisu produkcji PVC przedstawionego przez Komisję w decyzji w sprawie dochodzenia w sprawie połączenia INEOS/Solvay/JV.
- (82) W związku z powyższym Komisja podtrzymuje swoje stanowisko przedstawione w motywie 57 powyżej. W związku z tym argument ten odrzucono.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (83) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdzono wnioski zawarte w motywach 100–103 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.4.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (84) Rząd Egiptu, przedsiębiorstwo TCI Sanmar i przedsiębiorstwo Westlake zakwestionowały łączną ocenę skutków przywozu z Egiptu i USA, ponieważ w ich ocenie udział przywozu z Egiptu w rynku był nieznacznym. Na poparcie swojego argumentu przedsiębiorstwa Westlake i TCI Sanmar odniosły się również do wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Eurofer/Komisja⁽¹¹⁾, w którym Trybunał wyjaśnił, że wymóg 1 % określony w art. 5 ust. 7 i art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie jest obowiązującym progiem, powyżej którego Komisja nie może stwierdzić, że przywóz z określonego kraju jest nieznacznym.
- (85) Komisja powtarza, że warunki określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione. Komisja zauważa również, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, przekraczał również próg nieistotności określony w porozumieniu antydumpingowym WTO⁽¹²⁾. Komisja przypominała, że w okresie objętym dochodzeniem udział przywozu z Egiptu w rynku wyniósł 1,92 %, który to odsetek wyraźnie przekracza próg de minimis określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponadto w sprawie Eurofer/Komisja Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że udział w rynku „bardzo nieznacznie” wyższy niż 1 % można uznać za nieznacznym, pozostawiając Komisji pewną swobodę w ocenie tego, jaki odsetek w każdym przypadku zostanie uznany za nieznacznym. W tym konkretnym dochodzeniu udział w rynku wynoszący 1,92 % w okresie objętym dochodzeniem nie był „bardzo nieznacznie” wyższy niż 1 % i w związku z tym nie został uznany za nieznacznym.
- (86) Biorąc pod uwagę powyższe wnioski, motywy 104–107 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.
- (87) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo TCI powtórzyło swój argument dotyczący dekulacji, powołując się na wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Eurofer/Komisja. Komisja uważa, że należyście przeanalizowała ten argument, jak wyjaśniono w motywie 85 powyżej. Argument ten został zatem odrzucony.

4.4.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (88) Przedsiębiorstwo Westlake zakwestionowało metodę wybraną przez Komisję w celu oszacowania wielkości przywozu PVC-E objętego kodem CN 3904 10 00. W szczególności przedsiębiorstwo Westlake zakwestionowało sposób, w jaki wysnuło wniosek, zgodnie z którym 4 % wielkości przywozu objętego wspomnianym kodem CN stanowi wielkość przywozu PVC-E do UE. W tym względzie, jak wyjaśniono w motywie 102 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja dokonała podziału przywozu objętego kodem CN 3904 10 00 na oba rodzaje PVC na podstawie danych rynkowych przedstawionych w skardze. Komisja zauważa również, że przedsiębiorstwo Westlake nie przedstawiło żadnych dowodów na to, że szacunki Komisji są błędne, ani

⁽¹¹⁾ Wyrok z dnia 24 lutego 2022 r., Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL/Komisja Europejska, C-226/20P, EU:C:2022:122, pkt 90.

⁽¹²⁾ Art. 5.8 porozumienia antydumpingowego WTO.

alternatywnej, bardziej odpowiedniej metody obliczania udziału PVC-E. Ponadto samo wyrażanie wątpliwości bez wskazania jakichkolwiek problemów nie wystarcza, aby podważyć podejście Komisji oparte na badaniach rynkowych. Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że nie nastąpił znaczny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z USA, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem odnotowano tendencję spadkową w zakresie tego przywozu. Komisja zauważyła, że argument ten opiera się na kwartalnych danych dotyczących przywozu z USA w okresie objętym dochodzeniem, a ponieważ przywóz w ostatnim kwartale okresu objętego dochodzeniem był najniższy, stwierdzono, że przywóz wykazywał tendencję spadkową. W tabeli 1 przedstawiono zmiany przywozu w ujęciu kwartalnym. W każdym z czterech kwartałów okresu objętego dochodzeniem przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, był wyższy niż przywóz kwartalny odnotowany rok wcześniej.

Tabela 1

Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (w tonach) – zmiany w ujęciu kwartalnym

	12 miesięcy przed OD				OD			
Rok	2021	2022	2022	2022	2022	2023	2023	2023
Kwartał	IV kw.	I kw.	II kw.	III kw.	IV kw.	I kw.	II kw.	III kw.
Egipt	1 176	8 676	7 443	10 116	18 327	21 176	11 798	10 702
USA	9 787	10 590	30 744	33 087	53 291	88 610	86 199	39 290
Ogółem	10 964	19 266	38 187	43 203	71 619	109 786	97 997	49 992
Zmiana w stosunku do tego samego kwartału poprzedniego roku (Qn, Yt / Qn, Yt-1)					553 %	470 %	157 %	16 %

Źródło: Eurostat.

- (89) W związku z powyższym Komisja odrzuciła powyższe uwagi i potwierdziła wnioski przedstawione w motywach 108–110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (90) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że Komisja nie odniosła się do jego argumentu dotyczącego rzekomego przeładunku przywozu z USA do Zjednoczonego Królestwa przez państwa członkowskie UE, co doprowadziło do odnotowania większej wielkości przywozu z USA w tym postępowaniu.
- (91) Komisja zauważyła, że dane dotyczące przywozu pochodzące z Eurostatu nie obejmują towarów przybywających do portów Unii i przeładowywanych do innych miejsc przeznaczenia w ramach procedury tranzytu, ale obejmują towary dopuszczone do obrotu na obszarze celnym Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (92) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło ponadto, że nie nastąpił rzeczywisty wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z USA, ale każdy wzrost zbiegał się z okresami działania siły wyższej, co wskazuje, że służył on jedynie zaradzeniu niedoborowi podaży na rynku unijnym.
- (93) W tym kontekście Komisja ustaliła, że większość zdarzeń spowodowanych działaniem siły wyższej miała miejsce na początku okresu badanego, tj. w latach 2020 i 2021, a zatem zdarzenia te nie tłumaczą szkody wykazanej w okresie objętym dochodzeniem po gwałtownym wzroście przywozu towarów po cenach dumpingowych w drugiej połowie 2022 r.

- (94) W związku z powyższym argumenty przedsiębiorstwa Oxy Vinyls przedstawione po ujawnieniu ostatecznych ustaleń zostały odrzucone.

4.4.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (95) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedsiębiorstwo TCI Sanmar twierdziło, że fakt, iż ceny importowe były niższe od cen unijnych w okresie objętym dochodzeniem, nie był wystarczający, aby wykazać, że przemysł Unii poniósł szkodę w tym okresie. Przedsiębiorstwo to wezwało Komisję do zastosowania takiego samego podejścia jak w decyzji w sprawie pentaerytrytolu ⁽¹³⁾ i do zakończenia dochodzenia.
- (96) Sprawa przywołana przez przedsiębiorstwo TCI Sanmar w ogóle nie miała zastosowania do przedmiotowego dochodzenia, ponieważ sytuacja faktyczna w decyzji w sprawie pentaerytrytolu była bardzo odmienna. W tamtym dochodzeniu wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych wzrosła o 8 % w okresie objętym dochodzeniem, podczas gdy w niniejszym dochodzeniu wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem wyniósł 91 %, ponieważ wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych zwiększyła się dwukrotnie w okresie objętym dochodzeniem (w okresie od 2020 r. do 2022 r. wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych wzrosła o 131 286 t, podczas gdy od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych wzrosła o kolejne 157 119 t). Niezależnie od powyższego, w każdym postępowaniu antydumpingowym stan faktyczny jest badany indywidualnie i Komisja nie jest zobowiązana do stosowania się do wniosków wyciągniętych w innych przypadkach ⁽¹⁴⁾. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (97) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls wezwało również do przeprowadzenia dynamicznej oceny podcięcia cenowego w całym okresie badanym, twierdząc, że ocena przeprowadzona przez Komisję nie była właściwa, ponieważ była statyczna. Na poparcie swojego argumentu przedsiębiorstwo Oxy Vinyls powołało się na szereg sprawozdań WTO ⁽¹⁵⁾. Ta sama strona twierdziła, że istniała zauważalna różnica między cenami kasowymi a cenami umownymi producentów amerykańskich i unijnych oraz że Komisja powinna była dokonać porównania szkody i cen dumpingowych, stosując ten sam zestaw cen.
- (98) Ponadto rząd USA twierdził, że przeprowadzona przez Komisję analiza podcięcia cenowego opierała się wyłącznie na cenach CIF uzyskanych od producentów amerykańskich objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem oraz że oparcie się na tym samym 12-miesięcznym okresie zarówno w analizie podcięcia cenowego, jak i w obliczeniach marginesu dumpingu nie odzwierciedlało zasadniczych różnic między tymi dwiema analizami.
- (99) Komisja zauważyła, że analizę podcięcia cenowego przeprowadzono zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponadto Komisja przeprowadziła porównanie cen dla całego okresu badanego, badając tendencje cenowe i łącząc je ze szczegółowymi obliczeniami podcięcia cenowego i zaniżania cen na podstawie danych dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw, zarówno po stronie producenta eksportującego, jak i przemysłu Unii, w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem. Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 115–116 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, obliczenia marginesu podcięcia cenowego dokonano na poziomie rodzaju produktu, a w kwestionariuszach dla producentów eksportujących i objętych próbą producentów unijnych Komisja zwróciła się do tych stron o dostarczenie danych dotyczących sprzedaży na podstawie rodzajów produktów wyłącznie w okresie objętym dochodzeniem. Żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła uwag na temat kwestionariusza ani nie twierdziła, że Komisja powinna zwrócić się do producentów eksportujących i producentów unijnych objętych próbą o przekazanie danych dotyczących sprzedaży na poziomie rodzaju produktu za cały okres badany, ani też żadna ze stron nie zgłosiła uwag na temat faktu, że struktura numeru kontrolnego produktu (PCN) nie wymagała rozróżnienia między sprzedażą na rynku kasowym a sprzedażą na podstawie umów. Na podstawie wniosków przedstawionych powyżej uwagi dotyczące podcięcia cenowego zostały odrzucone.

⁽¹³⁾ Decyzja Komisji 2007/214/WE z dnia 3 kwietnia 2007 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu pentaerytrytolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Rosji, Turcji, Ukrainy i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 94 z 4.4.2007, s. 55, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2007/214/oj>).

⁽¹⁴⁾ W każdym razie Komisja przypomina, że zgodność z prawem rozporządzeń nakładających cła antydumpingowe ocenia się w odniesieniu do mających zastosowanie przepisów prawnych, a nie w odniesieniu do wcześniejszej praktyki administracyjnej. Zob. wyrok z dnia 12 marca 2020 r., Eurofer/Komisja, T-835/17, EU:T:2020:96, pkt 76 („[z]godność z prawem rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowe lub – jak w niniejszej sprawie – kończącego postępowanie bez nałożenia cel antydumpingowych, należy oceniać w świetle przepisów prawa, a w szczególności przepisów rozporządzenia podstawowego, a nie na podstawie rzekomej wcześniejszej praktyki decyzyjnej Komisji i Rady”).

⁽¹⁵⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Chiny – Wysokosprawne rury ze stali nierdzewnej bez szwu (Japonia/UE), pkt 5.159., sprawozdanie zespołu orzekającego, Chiny – Elektrotechniczne blachy teksturowane, pkt 7.528.

- (100) Przedsiębiorstwa Oxy Vinyls i Westlake twierdziły również, że nie ma dowodów na korelację między cenami przemysłu Unii a przywozem, a producenci unijni musieli obniżyć ceny ze względu na dynamikę rynku, a nie wpływ przywozu. Ponadto przedsiębiorstwa TCI Sanmar i Oxy Vinyls twierdziły, że nie ma dowodów na tłumienie cen. Z kolei rząd USA twierdził, że Komisja ustaliła, iż przywóz z Egiptu i USA tłumił ceny produktu podobnego jedynie w okresie objętym dochodzeniem.
- (101) Komisja stwierdziła istnienie wyraźnej korelacji między wzrostem wielkości przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, a stopniowym spadkiem cen importowych w okresie badanym. W rezultacie przemysł Unii nie był w stanie prowadzić sprzedaży po cenach pokrywających koszty produkcji i dlatego zaczął przynosić straty w okresie objętym dochodzeniem. Korelacja ta była wyraźna, jeśli wziąć pod uwagę różnice między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem, kiedy przywóz wzrósł o 91 % pod względem wielkości i 116 % pod względem udziału w rynku, co spowodowało spadek cen przemysłu Unii o 28 %. Argumenty te zostały zatem odrzucone.
- (102) Wobec powyższego wnioski sformułowane w motywach 111–117 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.
- (103) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Oxy Vinyls powtórzyło swój wcześniejszy argument dotyczący dynamicznej oceny podcięcia cenowego. Komisja podtrzymuje swoje ustalenia przedstawione w motywie 99 powyżej.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (104) Oprócz szeregu uwag dotyczących konkretnych wskaźników szkody, do których odniesiono się w poszczególnych sekcjach, Komisja otrzymała od przedsiębiorstwa Formosa uwagi dotyczące ogólnej analizy szkody. Przedsiębiorstwo Formosa twierdziło, że Komisja nie przedstawiła solidnych dowodów na poniesienie szkody przez producentów unijnych, ponieważ w przypadku kilku wskaźników szkody, takich jak moce produkcyjne, ceny i rentowność, nie odnotowano tendencji negatywnej, a wręcz odnotowano tendencję dodatnią lub co najmniej stabilną. Ponadto spadek udziału w rynku można uznać jedynie za marginalny, ponieważ nawet w okresie objętym dochodzeniem udział przemysłu Unii w rynku nawet utrzymywał się na poziomie powyżej 80 %.
- (105) Komisja nie rozpatrzyła poszczególnych wskaźników oddzielnie, lecz uwzględniła wszystkie wskaźniki szkody łącznie i – wbrew temu, co twierdzi przedsiębiorstwo Formosa – w przypadku większości tych wskaźników odnotowano tendencję negatywną. Ponadto odnotowanie tendencji negatywnej w przypadku wszystkich wskaźników szkody nie jest prawnie wymagane w celu stwierdzenia istotnej szkody.
- (106) Wobec braku innych konkretnych uwag w tym zakresie motywy 118–122 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (107) Rząd USA skrytykował Komisję za tymczasowe wykorzystanie oficjalnych danych statystycznych z 2022 r. do oszacowania produkcji PVC-S w Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (108) Komisja wykorzystała do oszacowania unijnej produkcji PVC-S najnowsze dostępne dane statystyczne. Ponadto rząd USA nie przedstawił żadnych dowodów, które podważyłyby wiarygodność danych wykorzystanych przez Komisję, ani nowszych danych do oszacowania produkcji.

- (109) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Eurostat opublikował najnowsze dane dotyczące produkcji produktu objętego postępowaniem za 2023 r. ⁽¹⁶⁾ Po tej aktualizacji względna waga producentów PVC-S wyniosła 65 % całkowitej produkcji w okresie objętym dochodzeniem. Podsumowując, analiza przeprowadzona przez Komisję na podstawie danych z 2022 r., w których waga producentów PVC-S wyniosła 66 %, pozostała miarodajna do celów określenia produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (110) Wobec powyższego wnioski sformułowane w motywach 123–127 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (111) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar twierdziło, że fakt, iż przemysł Unii utracił swą prawie monopolistyczną pozycję na rynku unijnym, nie był wynikiem dumpingu wyrządzającego szkodę, lecz odzwierciedlał jedynie normalny proces konkurencyjny i cykliczny charakter przemysłu, charakteryzujący się wahaniami popytu i zmianami udziału podaży. Przedsiębiorstwo TCI Sanmar twierdziło, że w wyroku w sprawie Hubei ⁽¹⁷⁾ Sąd uznał, że spadek udziału w rynku należy rozważać w świetle faktu, że przemysł miał znaczny udział w rynku.
- (112) Komisja przypomina, że okoliczności dochodzenia leżącego u podstaw wyroku w sprawie Hubei nie były takie same jak w niniejszej sprawie. W szczególności w przywołanym wyroku stwierdzono, że „jak w istocie słusznie twierdzi skarżąca – oprócz rozwoju udziału w rynku przemysłu wspólnotowego – wszystkie czynniki ekonomiczne przytoczone wcześniej są dodatnie i w całości tworzą profil przemysłu w sytuacji siły, a nie słabości czy trudności” ⁽¹⁸⁾. W związku z tym Komisja uważa, że z wyroku tego nie można wywnioskować, że przedstawiona ocena Sądu dotycząca udziału w rynku byłaby adekwatna w odniesieniu do niniejszego dochodzenia, w którym istniało kilka negatywnych czynników wskazujących na szkodę, oprócz utraty udziału w rynku oraz faktu, że w przeciwieństwie do produkcji rur bez szwu i rur z żelaza lub stali przemysł PVC jest przemysłem cyklicznym, który ponadto utrzymał w przedmiotowej sprawie stabilne moce produkcyjne, jak przypomniano w motywach 126–127 i 187 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Argument ten został zatem odrzucony.
- (113) Biorąc pod uwagę powyższe wnioski, motywy 128–132 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

4.5.2.3. Wzrost

- (114) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących tego wskaźnika. W związku z tym motyw 133 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych został potwierdzony.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (115) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących tych wskaźników. W związku z tym motywy 134–138 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (116) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących wielkości marginesu dumpingu i poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu. W związku z tym motywy 139–140 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

⁽¹⁶⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/product/view/ds-056121__custom_12544654?lang=en.

⁽¹⁷⁾ Wyrok Sądu (druga izba) z dnia 29 stycznia 2014 r. Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Rada Unii Europejskiej, <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?sessionId=40954BAF1F62AA7A028721CFC94C10D9?text=&docid=147002&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1702873>.

⁽¹⁸⁾ Wyrok z dnia 29 stycznia 2014 r., Hubei/Rada, T-528/09, EU:T:2014:35, pkt 61.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (117) Rząd USA odniósł się do dowodów przedstawionych przez przedsiębiorstwo Oxy Vinyls dotyczących faktu, że koszt etylenu na rynku UE wzrósł o prawie 50 % i w pierwszej połowie 2023 r. był ponad trzykrotnie wyższy niż na rynku USA; rząd USA zwrócił również uwagę, że nie uwzględniono tego w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych. Jednocześnie przedsiębiorstwo Oxy Vinyls przyznało, że szczyt znacznego wzrostu kosztów etylenu w Unii nastąpił w 2022 r.
- (118) W tym względzie należy zauważyć, że etylen – główny surowiec w produkcji PVC-S – został należycie uwzględniony wraz z innymi czynnikami produkcji w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponieważ jednak szkoda była bardziej widoczna w okresie objętym dochodzeniem, kiedy przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł niemal dwukrotnie w porównaniu z 2022 r., szczytowy poziom kosztów etylenu odnotowany w 2022 r. nie był czynnikiem przyczyniającym się do szkodliwej sytuacji przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem. Należy również zauważyć, że gdyby nie przywóz towarów po cenach dumpingowych, przemysł Unii byłby w stanie podnieść ceny, aby odzyskać swoje koszty (bardziej szczegółowe informacje na temat zmian w ujęciu kwartalnym w przywozie z państw, których dotyczy postępowanie, znajdują się w tabeli 1).
- (119) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Oxy Vinyls stwierdziło, że w 2023 r. koszty etylenu nadal rosły, co wywierało stałą presję na producentów unijnych. Chociaż przedsiębiorstwo Oxy Vinyls nie przedstawiło w tym względzie żadnych dowodów potwierdzających, Komisja stwierdziła na podstawie publicznie dostępnych danych statystycznych, że średnia światowa cena etylenu w okresie objętym dochodzeniem była o 16 % niższa niż średnia cena w 2022 r. ⁽¹⁹⁾ Argument ten został zatem odrzucony.
- (120) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że producenci unijni nie zostali w okresie objętym dochodzeniem zmuszeni do dostosowania się do obowiązujących cen, lecz musieli obniżyć swoje ceny w okresie objętym dochodzeniem ze względu na dynamikę rynku. Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że po trzech latach ciągłego podnoszenia cen producentom unijnym po prostu zaczęło grozić zrażenie klientów, którzy funkcjonowali na stale kurczącym się rynku. Zauważono, że w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii nie mógł podwyższyć cen w celu pokrycia kosztów ze względu na gwałtowny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych, a nie z powodu innej dynamiki rynku lub zrażenia klientów, jak twierdzi przedsiębiorstwo Oxy Vinyls. Wobec powyższego wnioski sformułowane w motywach 141–143 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

4.5.3.2. Koszty pracy

- (121) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących kosztów pracy. Z tego powodu potwierdzono informacje przedstawione w motywach 144–146 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3.3. Zapasy

- (122) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących zapasów. Z tego powodu potwierdzono informacje przedstawione w motywach 147–148 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (123) Rząd USA oraz przedsiębiorstwa Oxy Vinyls i TCI Sanmar twierdziły, że szkodę odnotowaną przez przemysł Unii tłumaczyły wysokie inwestycje dokonane w okresie objętym dochodzeniem. Zdaniem tych podmiotów inwestycje te miały negatywny wpływ na koszty produkcji i zyski producentów unijnych objętych próbą.
- (124) Komisja przyznała, że konieczność zapewnienia zgodności z obowiązującymi przepisami (tj. utrzymania działalności gospodarczej) wymagała dokonania znacznych inwestycji. Stwierdzonej szkody nie można jednak przypisać tym inwestycjom, ponieważ są one amortyzowane przez długi okres i nie spowodowały wzrostu bieżących kosztów amortyzacji, a zatem nie przyczyniły się do zaobserwowanej szkody, która spowodowała, że w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii ponosił straty.

⁽¹⁹⁾ Miesięczne ceny etylenu na świecie w 2024 r. | Statista (ostatni dostęp: 13 listopada 2024 r.).

- (125) Aby zilustrować błąd w argumentacji przedstawionej przez te strony, w poniższej tabeli przedstawiono kwoty inwestycji i kosztów amortyzacji w okresie badanym. Z tabeli tej wynika, że chociaż wartość inwestycji wzrosła, to całkowita amortyzacja w ramach kosztów produkcji PVC-S dla producentów objętych próbą spadła w okresie badanym o 14 punktów procentowych, ponieważ przedsiębiorstwa odroczyły inwestycje. Świadczy to o tym, że strat poniesionych przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem nie można powiązać z poziomem dokonanych inwestycji.

Tabela 2

Inwestycje i koszty amortyzacji (EUR)

	2020	2021	2022	OD
Inwestycje	64 616 015	61 243 727	82 005 921	141 483 932
Indeks	100	95	127	219
Całkowita amortyzacja w ramach produkcji produktu podobnego	6 730 575	8 316 453	5 295 182	5 763 630
Indeks	100	124	79	86

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (126) Biorąc pod uwagę powyższe wnioski, motywy 149–154 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.
- (127) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Oxy Vinyls stwierdziło, że istotnym czynnikiem wszelkiej ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł Unii są rosnące koszty przestrzegania przepisów związane z licznymi przedsięwzięciami środowiskowymi i społecznymi UE, i zwróciło się o to, aby Komisja odzwierciedliła ten fakt odpowiednio w ocenie. Ponadto przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że producenci unijni przydzielili zasoby na zapewnienie zgodności z przepisami na koniec okresu badanego i właśnie wówczas wystąpiła rzekoma szkoda. Twierdziło on również, że poniesione w ten sposób koszty przyczyniły się do spadku zwrotu z inwestycji dla producentów unijnych pod koniec okresu badanego.
- (128) Komisja powołuje się przede wszystkim na motywy 124 i 125 powyżej, w których przeanalizowano koszty przestrzegania przepisów w formie amortyzacji. Ich wpływ na inwestycje został należycie uwzględniony w analizie szkody. Jeżeli chodzi o ocenę zwrotu z inwestycji, przeprowadzono ją w motywach 153 i 159 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i wynika z niej jasno, że zwrot z inwestycji wykazywał tendencję w kierunku wartości ujemnych ze względu na to, że w okresie objętym dochodzeniem producenci unijni notowali straty.
- (129) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że jego argument przedstawiony po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, zgodnie z którym braku możliwości pozyskania kapitału przez producentów unijnych nie można racjonalnie przypisać przywózowi ze Stanów Zjednoczonych, nie został uwzględniony w ujawnieniu ostatecznych ustaleń.
- (130) Jak zauważono w motywie 154 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja zbadała szczególną sytuację przedsiębiorstw objętych próbą i zidentyfikowała różne powody, które utrudniały tym przedsiębiorstwom korzystanie z realokacji zasobów na poziomie grupy. W motywie 154 przyznano, że do takich powodów należą priorytetowe traktowanie inwestycji w innych regionach świata, brak rozwiązania problemu wąskich gardeł w procesie produkcji, nadzwyczajne cięcia budżetowe i inne. Nie można jednak pominąć roli przywozu towarów po cenach dumpingowych ze względu na jego wpływ na sytuację tych producentów w okresie objętym dochodzeniem, przejawiającą się generowaniem strat, oraz wynikającą z tego niepewność co do przyszłości. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Oxy Vinyls został odrzucony.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (131) Wszystkie argumenty stron przedstawione w następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały odrzucone. Na podstawie ustaleń ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła zatem, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym motywy 155–161 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (132) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar zakwestionowało stwierdzenie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, argumentując, że (i) „gwałtowny” wzrost wielkości przywozu został zmierzony w odniesieniu do skrajnie niskiego początkowego poziomu udziału w rynku, wynoszącego 1 %, oraz że przemysł Unii utrzymał przytłaczający udział w rynku wynoszący 80 % w okresie objętym dochodzeniem, (ii) ceny przywozu nie wyrządzały szkody i przemysł był rentowny w całym okresie badanym, z wyjątkiem okresu objętego dochodzeniem, oraz (iii) przyczyną strat przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem był wysoki poziom inwestycji. Komisja uznała, że kwestie te omówiono w innych sekcjach – zob. motywy 85, 96, 99, 124 i 125 powyżej.
- (133) Biorąc pod uwagę powyższe wnioski, ustalenia zawarte w motywach 163–170 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (134) Przedsiębiorstwo Formosa zakwestionowało twierdzenie, jakoby przywóz z państw trzecich utrzymywał się na stosunkowo stabilnym poziomie, i wezwało Komisję do dokładniejszego zbadania tendencji w przywozie.
- (135) Komisja potwierdziła, że przywóz ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie, był stabilny w okresie objętym dochodzeniem, podobnie jak w 2020 r. (322 205 t w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 317 781 t w 2020 r. w wartościach bezwzględnych), oraz że jego udział w rynku wzrósł jedynie nieznacznie (z 8 % w 2020 r. do 10 % w okresie objętym dochodzeniem). Ponadto Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Formosa nie wyjaśniło dokładnie, co Komisja powinna była przeanalizować inaczej, ani nie przedstawiło żadnych dowodów, które mogłyby podważyć wniosek Komisji w odniesieniu do przywozu z państw trzecich. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Formosa odrzucono.
- (136) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar twierdziło, że przywóz z Meksyku był znaczny i że trudno zrozumieć, dlaczego Komisja uznała, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wywierał wpływ tłumiący na ceny, a przywóz z Meksyku nie. Ceny przywozu z Meksyku były w okresie objętym dochodzeniem nieco wyższe niż ceny przywozu z Egiptu, ale nadal niższe niż ceny przemysłu Unii. Przedsiębiorstwo TCI Sanmar wezwało Komisję do skorygowania niedopatrzienia polegającego na tym, że nie rozważyła należyście, czy przywóz w okresie objętym dochodzeniem z Meksyku, drugiego co do wielkości eksportera do Unii, osłabił związek przyczynowy.
- (137) Komisja odsyła do tabeli 11 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, w której wyraźnie wskazano, że wielkość przywozu z Meksyku w okresie objętym dochodzeniem była o 9 % niższa niż w 2020 r., a jego udział w rynku utrzymywał się na stałym poziomie w całym okresie badanym. Na podstawie tych tendencji Komisja utrzymuje, że przywóz z Meksyku wraz z przywozem z państw innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (138) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar zauważyło również, że przywóz z Korei Południowej wzrósł w okresie badanym z 0 % w 2020 r. do 2 % w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo TCI Sanmar wskazało, że skala wzrostu wielkości i udziału w rynku jest zbliżona do wzrostu przywozu z Egiptu oraz że Komisja nie zbadała w wystarczającym stopniu wzrostu przywozu z Korei Południowej.
- (139) Komisja faktycznie odnotowuje, że przywóz z Korei Południowej wzrósł o 48 368 t w okresie badanym, uzyskując udział w rynku na poziomie 1,6 % w okresie objętym dochodzeniem. Zauważa również, że ceny importowe Korei Południowej w okresie objętym dochodzeniem były o 14 % niższe niż ceny producentów unijnych objętych próbą, ale jednocześnie były o 7 % wyższe niż ceny importowe państw, których dotyczy postępowanie. Jednocześnie ceny importowe z Korei Południowej były stale wyższe niż ceny producentów unijnych we wszystkich okresach okresu badanego. Chociaż Komisja przyznaje, że przywóz z Korei Południowej, w szczególności biorąc pod uwagę jego wzrost udziału w rynku w okresie badanym, mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem, to jednocześnie Komisja potwierdza wniosek zawarty w motywie 175 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym przywóz z państw trzecich (w tym Korei Południowej) nie osłabił związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

- (140) W związku z powyższym wnioski zawarte w motywach 171–175 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.
- (141) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo TCI Sanmar nie zgodziło się z oceną Komisji, że przywóz z Korei Południowej nie osłabił związku przyczynowego, po pierwsze dlatego, że ceny importowe z Korei Południowej były niższe niż ceny producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, a po drugie, ponieważ Komisja oparła się na danych z okresów innych niż okres objęty dochodzeniem.
- (142) Jak stwierdzono w motywie 139, Komisja przyznała, że przywóz z Korei Południowej mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, ale utrzymywała, że jego wpływu nie można indywidualnie uznać za znaczący pod względem wielkości i cen i nie mógł on osłabić związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (143) Przedsiębiorstwa Formosa i Oxy Vinyls twierdziły również, że odniesienie do wywozu do Szwajcarii po cenie poniżej wartości rynkowej oraz argument, że „tani” przywóz z USA i Egiptu zalewa rynki krajów trzecich, takich jak Zjednoczone Królestwo i Szwajcaria, były bezpodstawne.
- (144) Ustalenie to opierało się jednak na ocenie danych dotyczących sprzedaży dostarczonych przez producentów amerykańskich i niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe oraz na podstawie danych statystycznych Szwajcarii i Zjednoczonego Królestwa dotyczących przywozu. Ponadto trwające dochodzenie w Zjednoczonym Królestwie, w szczególności po decyzji w sprawie rejestracji przywozu od 26 lipca 2024 r. ⁽²⁰⁾, potwierdziło, że wnioski Komisji nie były bezpodstawne.
- (145) Wobec powyższego wnioski sformułowane w motywach 176–184 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

5.2.3. Nadwyżka mocy produkcyjnych w przemyśle PVC-S

- (146) Przedsiębiorstwo Westlake twierdziło, że przyczyną niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem oraz wszelkich wynikających z tego negatywnych konsekwencji był fakt, że przemysł Unii dysponował mocami produkcyjnymi pozwalającymi na produkcję znacznie większych ilości produktu, niż rynek wewnętrzny był w stanie wchłonąć. Przedsiębiorstwo Westlake twierdziło, że zainstalowane moce produkcyjne przemysłu Unii utrzymywały się na poziomie znacznie przewyższającym popyt w Unii, nawet gdy popyt osiągnął szczytowy poziom w 2021 r., czyli w roku charakteryzującym się silnym ożywieniem gospodarczym w UE – moce produkcyjne producentów unijnych przekraczały wówczas popyt unijny o 22,5 %, a taka stała nadwyżka mocy produkcyjnych musiała wywrzeć negatywny wpływ na producentów unijnych, ale nie mogła być oznaką szkody spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych.
- (147) Podobnie przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że chociaż Komisja przyznała, że istnieje „stosunkowo wysoka nadwyżka mocy produkcyjnych”, to uznała, że problem ten nie ma znaczenia dla sytuacji przemysłu Unii, opierając się na dość wymijającym argumencie, że taka nadwyżka mocy produkcyjnych była w pewnym stopniu normalna. Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls argumentowało, że niedopuszczalne jest, aby nadwyżkę zdolności produkcyjnych za granicą postrzegano z podejrzliwością i przeciwdziałano jej, podczas gdy nadwyżkę mocy produkcyjnych w UE uważa się za nieszkodliwą.
- (148) W tym względzie Komisja zauważyła, że w uwagach przedsiębiorstwa Westlake przy pomiarze nadwyżki mocy produkcyjnych nie uwzględniono wyników wywozu przemysłu Unii. W związku z tym uwagi te zostają one odrzucone, ponieważ uwzględniają skalę nadwyżki mocy produkcyjnych wyłącznie w odniesieniu do popytu w Unii. Ponadto dane liczbowe przedstawione w argumentach przedsiębiorstwa są nieścisłe. W odniesieniu do uwag przedsiębiorstwa Oxy Vinyls Komisja zauważyła również, że przemysł Unii nie wykazywał oznak niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych przed gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych pod koniec 2022 r. ⁽²¹⁾, a stosunkowo wysoki poziom nadwyżki mocy produkcyjnych przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem był bezpośrednim skutkiem gwałtownego wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych i tymczasowej recesji gospodarczej, który to fakt omówiono oddzielnie w sekcji 5.2.5.
- (149) Wobec powyższego wnioski sformułowane w motywach 185–190 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

⁽²⁰⁾ Trade remedies notice 2024/07: registration of imports on suspension poly (vinyl chloride) from the United States of America (Zawiadomienie o środkach ochrony handlu 2024/07: rejestracja przywozu suspensyjnego polichlorku winylu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki) – GOV.UK.

⁽²¹⁾ Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych w latach 2020 i 2021 wyniósł 91 % (zob. tabela 4 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych).

5.2.4. Kryzys energetyczny w Unii

- (150) Rząd USA twierdził, że Komisja przyznała w motywie 192 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że wzrost cen produktu podobnego w 2022 r. wynikał z panującego w tym roku kryzysu energetycznego. Twierdził również, że na przemysł Unii wpłynął kryzys energetyczny w 2022 r., który spowodował wzrost cen produktu podobnego.
- (151) Rząd Egiptu twierdził, że „Komisja nie uwzględniła odpowiednio znaczących skutków kryzysu energetycznego i recesji gospodarczej na rynku unijnym”, ponieważ „wniosek Komisji, zgodnie z którym ceny importowe spowodowały szkodę, jest nieuzasadniony, gdyż producenci unijni ponieśli zwiększone koszty z powodu kryzysu energetycznego, ale przerzucili te koszty na klientów, nie ponosząc istotnej szkody”.
- (152) Przedsiębiorstwo Formosa zwróciło się do Komisji o zmianę oceny i rozważenie szkodliwego wpływu kryzysu energetycznego bez przypisywania takiej szkody przywozowi towarów po cenach dumpingowych. Przedsiębiorstwo Formosa twierdziło również, że Komisja nadmiernie opierała się na danych z 2021 r. i pierwszej połowy 2022 r. oraz niesłusznie pominęła wpływ kryzysu energetycznego w późniejszych miesiącach 2022 r. i na początku 2023 r.
- (153) W związku z powyższym Komisja zauważyła, że w swoim stwierdzeniu w motywie 193 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych odniosła się do tego, że przemysł Unii był w stanie przenieść wyższe koszty, w tym wyższe koszty energii, na użytkowników w 2022 r. Jak wspomniano w motywie 142 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, sytuacja nie była jednak taka sama pod koniec 2022 r., kiedy to producenci unijni objęci próbą mieli trudności z pokryciem wszystkich kosztów z cen sprzedaży.
- (154) Komisja powtórzyła, że kryzys energetyczny wpłynął na koszty przemysłu Unii poczynając od 2022 r. Przemysł Unii był jednak w stanie przenosić te wyższe koszty do czasu wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych pod koniec 2022 i w 2023 r. (tj. w okresie objętym dochodzeniem). Ponadto Komisja uznała, że analiza przywozu z państw trzecich potwierdza, że gdyby to kryzys energetyczny, a nie przywóz towarów po cenach dumpingowych, spowodował szkodę, a przemysł Unii byłby w stanie przenieść te koszty energii, to należałoby się spodziewać znacznego wzrostu udziału w rynku przywozu z innych państw. Jednakże znaczny wzrost udziału w rynku zaobserwowano jedynie w przypadku przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (155) Przedsiębiorstwo Westlake zakwestionowało twierdzenie skarżących, zgodnie z którym kryzys energetyczny skończył się pod koniec 2022 r. W tym względzie Komisja uznała, że chociaż skarżący i Komisja odnieśli się do kryzysu energetycznego jako okresu, w którym ceny energii stale rosły, przedsiębiorstwo Westlake i inni producenci z USA, m.in. przedsiębiorstwo Formosa, uznali, że kryzys energetyczny odnosił się do okresu, w którym ceny energii w Unii były znacznie wyższe niż w USA. Komisja nie zakwestionowała faktu, że ceny energii w USA były niższe niż w Unii (i nadal tak jest), ale faktem jest, że ceny energii w Unii przestały rosnąć. Komisja zauważyła, że dzięki wspólnym działaniom państw członkowskich cena gazu (źródła energii najbardziej dotkniętego rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie) „znacznie spadła pod koniec 2022 r. i w 2023 r. utrzymała się na stosunkowo stabilnym poziomie” ⁽²²⁾. W związku z tym Komisja powtórzyła, że na dane za okres objęty dochodzeniem nie miał wpływu stały wzrost cen energii w Unii. Wręcz przeciwnie, stabilizacja cen potwierdziła, że zmiany cen energii nie miały wpływu na dane za okres objęty dochodzeniem.
- (156) Potwierdzono zatem wnioski zawarte w motywach 191–194 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽²²⁾ Więcej informacji na ten temat można znaleźć na stronie internetowej Rady Unii Europejskiej (<https://www.consilium.europa.eu/pl/policies/energy-prices-and-security-of-supply/>).

5.2.5. *Recesja gospodarcza, dynamika rynku*

- (157) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że jakakolwiek domniemana szkoda poniesiona przez przemysł Unii wynikała z kurczenia się rynku unijnego. Przedsiębiorstwo to zwróciło się do Komisji, aby na tej podstawie zakończyła dochodzenie, zgodnie z wcześniejszą praktyką. Przedsiębiorstwo Formosa zwróciło się do Komisji o zmianę oceny i uwzględnienie szkodliwego wpływu ogólnej recesji gospodarczej w przemyśle bez przypisywania takiej szkody domniemanemu przywozowi towarów po cenach dumpingowych. Przedsiębiorstwo TCI Sanmar również twierdziło, że ustalenia Komisji podważają jej ocenę i wskazują, że Komisja nie rozważyła należycie, czy spadek popytu osłabił związek przyczynowy.
- (158) Jak określono w motywie 196 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w okresie badanym popyt na PVC-S na rynku unijnym spadł o 18 %. W motywie 197 Komisja wyjaśniła ponadto, że powodem takiej sytuacji było połączenie wysokiej inflacji oraz kosztów finansowania zewnętrznego, co miało wpływ na gospodarkę w ujęciu ogólnym i ograniczyło popyt w sektorze budowlanym, tj. głównym rynku konsumpcji PVC. Ponadto w motywie 200 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych uznano, że recesja gospodarcza miała ograniczony wpływ, ale nie spowodowała zerwania ani osłabienia związku przyczynowego. W tym względzie można podkreślić, że szkodę zaobserwowano w okresie objętym dochodzeniem, a spadek popytu w porównaniu z 2022 r. wyniósł 11 %, podczas gdy w tym samym okresie przywóz towarów po cenach dumpingowych z Egiptu i USA wzrósł o 91 % w wielkości bezwzględnej, jego udział w rynku wzrósł o 116 %, a jego ceny były o 20 % niższe od cen producentów unijnych. Dane te wyraźnie pokazują, że nawet jeśli spadek popytu mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, to główną przyczyną szkody poniesionej przez producentów unijnych był gwałtowny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych, a spadek popytu nie osłabił tego związku.
- (159) Przedsiębiorstwo Westlake twierdziło, że spadek produkcji unijnej w odnośnym okresie nie wskazuje na szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych, lecz jest jedynie logiczną konsekwencją spadku popytu w Unii w 2022 r. i kolejnych latach.
- (160) Argument przedsiębiorstwa Westlake był sprzeczny z faktem, że w sytuacji spadku popytu o 18 % przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zwiększył się ośmiokrotnie, odnotowując wzrost udziału w rynku o 9,2 punktu procentowego w okresie badanym, podczas gdy sprzedaż przemysłu Unii spadła o 28 %. Ponadto spadek produkcji unijnej był o 4 punkty procentowe wyższy niż spadek konsumpcji, co tłumaczy się utratą udziału w rynku na korzyść udziału w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (161) Komisja zauważyła, że tendencje te potwierdzają jej ocenę dotyczącą szkody spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych w kontekście zmniejszonego popytu.
- (162) W związku z powyższym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 195–200 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (163) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że przemysł Unii zraził do siebie klientów swoją strategią cenową, charakteryzującą się wielokrotnymi podwyżkami cen do 2022 r., i został zmuszony do obniżenia cen, ponieważ klienci nie chcieli zaakceptować dalszych podwyżek. Przedsiębiorstwo twierdziło również, że to połączenie wysokich cen i malejącego popytu ostatecznie przyniosło straty w sprzedaży przemysłu Unii. Na poparcie tego argumentu przedsiębiorstwo powołało się na orzeczenie Trybunału dotyczące konieczności oceny postępowania producentów unijnych przy ustalaniu szkody ⁽²³⁾.
- (164) Komisja zauważyła w tym względzie, że w motywach 195–200 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych uwzględniła spadek popytu w okresie objętym dochodzeniem i przyznała, że spadek ten miał pewien wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł Unii. Jeżeli jednak chodzi o ceny, to wbrew argumentom przedsiębiorstwa Oxy Vinyls Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem ceny w rzeczywistości znacznie spadały (-28 %), co zbiegło się ze znacznym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych (+ 91 %) w porównaniu z 2022 r. Jeżeli chodzi o dowody na zrażenie klientów przedstawione przez przedsiębiorstwo Oxy Vinyls, argument ten nie został uzasadniony i nie uwzględnia faktu, że przemysł Unii nie składa się z jednego producenta. Ponieważ przemysł Unii składa się z szeregu producentów unijnych, argument przedsiębiorstwa Oxy Vinyls sugerowałby, że byli oni wspólnie zaangażowani w praktyki antykonkurencyjne.

⁽²³⁾ Sprawa C-10/12 P Transnational Company „Kazchrome” AO i ENRC Marketing AG/Rada Unii Europejskiej, pkt 13.

- (165) Na podstawie powyższego uwagi przedsiębiorstwa Oxy Vinyls przedstawione po ujawnieniu ostatecznych ustaleń zostały odrzucone.

5.2.6. Siła wyższa

- (166) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że wzrost przywozu z USA w latach 2021–2022 i 2022–OD zbiegł się z okresem powtarzających się zgłoszeń producentów unijnych dotyczących siły wyższej oraz że w związku z tym przywóz z USA jedynie zapełnił lukę w dostawach PVC-S dla użytkowników unijnych. Przedsiębiorstwo TCI Sanmar twierdziło, że zgłoszenia dotyczące siły wyższej mogły wywrzeć negatywny wpływ na zaufanie klientów do producentów unijnych, skłaniając klientów do poszukiwania wiarygodnych kontrahentów w państwach, których dotyczy postępowanie.
- (167) Komisja przypomniała, że strony dochodzenia nie przedstawiły żadnych dowodów dotyczących tych argumentów. Komisja zauważyła, że zdarzenia związane z działaniem siły wyższej w przemyśle PVC-S, który jest rozmieszczony w wielu miejscach w Unii, nie są niczym niezwykłym i że przemysł ten jest uzależniony od dostaw kluczowych surowców, a więc od branż znajdujących się wyżej w łańcuchu dostaw – ale nie przedstawiono dotychczas dowodów łączących zdarzenia związane z działaniem siły wyższej z gwałtownym wzrostem przywozu po cenach dumpingowych. Większość zdarzeń związanych z działaniem siły wyższej miała miejsce w latach 2020 i 2021, na długo przed gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (168) Aby zilustrować nietrafność tych argumentów, Komisja zauważyła również, że w 2021 r. wszyscy trzej amerykańscy producenci PVC-S zgłosili wystąpienie zdarzeń związanych z działaniem siły wyższej⁽²⁴⁾, co potwierdza, że zgłoszenia te nie były charakterystyczne jedynie dla przemysłu Unii, i wskazuje, że takie zdarzenia nie mogą wpływać na stosunki między użytkownikami a producentami. Co więcej, jak wyraźnie wskazano w motywie 203 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, większość zdarzeń związanych z działaniem siły wyższej w przemyśle Unii miała miejsce na początku okresu badanego (zostały one zgłoszone w latach 2020 i 2021), na długo przed gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem.
- (169) Tym samym potwierdzono wnioski zawarte w motywach 201–206 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (170) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Oxy Vinyls przedstawiło pewne zgłoszenia zdarzeń związanych z działaniem siły wyższej z 2022 i 2023 r., twierdząc, że wbrew stanowisku Komisji nie ograniczały się one do lat 2020 i 2021. Komisja przyznała, że zdarzenia związane z działaniem siły wyższej nie są niczym niezwykłym w przemyśle skupiającym wiele zakładów produkcyjnych, jednak faktem pozostaje, że większość takich zdarzeń zgłoszono w latach 2020 i 2021, przed gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych, co również zgłosili w toku dochodzenia współpracujący importerzy⁽²⁵⁾.
- (171) Ponadto, biorąc pod uwagę nadwyżkę mocy produkcyjnych przemysłu Unii, Komisja znalazła w toku dochodzenia dowody na to, że unijnym producentom dotkniętym działaniem siły wyższej udało się wykorzystać moce produkcyjne ich producentów powiązanych (zob. motyw 205 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Argument ten został zatem odrzucony.

5.2.7. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (172) Wszystkie argumenty stron przedstawione w następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały odrzucone. Komisja stwierdziła zatem, na podstawie ustaleń ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z Egiptu i Stanów Zjednoczonych spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozpatrywane indywidualnie lub łącznie, nie osłabiły ani nie zerwały związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą.

⁽²⁴⁾ Oxy Vinyls (<https://www.chemorbis.com/en/plastics-news/Production-News-Oxy---America---PVC-/2021/02/17/810029#reportH>), Westlake (Westlake lifts US PVC force majeure: letter | S&P Global) oraz Formosa (<https://www.spglobal.com/commodityinsights/en/market-insights/latest-news/chemicals/070621-formosa-plastics-usa-lifts-february-force-majeure-on-pvc-letter>).

⁽²⁵⁾ Posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstw Meraxis i Rehau w dniu 24 kwietnia 2024 r., slajdy 7–9.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (173) Jak określono w art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego oraz biorąc pod uwagę fakt, że Komisja nie rejestrowała przywozu w okresie wcześniejszego informowania, Komisja przeanalizowała zmiany wielkości przywozu, aby ustalić, czy w okresie wcześniejszego informowania, o którym mowa w motywie 3, miał miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem, a co za tym idzie, aby przy określaniu marginesu szkody uwzględnić dodatkową szkodę spowodowaną takim wzrostem.
- (174) Jak wynika z danych Eurostatu, wielkości przywozu z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki w ciągu czterotygodniowego okresu wcześniejszego informowania były o 35 % niższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w oparciu o objęty dochodzeniem okres czterech tygodni. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania nie miał miejsca znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem.
- (175) Komisja nie dostosowała zatem poziomu usuwającego szkodę w tym względzie.
- (176) Rządy Egiptu i USA przedstawiły uwagi dotyczące dostosowania po przywozie. Komisja dokonała swoich obliczeń, biorąc pod uwagę ostrożne szacunki kosztów ponoszonych po przywozie odpowiadające 1,0 % wartości CIF, które ujawniono eksporterom objętym próbą i nie otrzymano żadnych uwag dotyczących tego aspektu ustalenia marginesu szkody.
- (177) Komisja otrzymała uwagi od rządu USA i współpracującego producenta eksportującego, w których uznano, że zysk docelowy jest zbyt wysoki. W argumentach zarzucono, że zysk docelowy w wysokości 13,1 % nie odpowiada zyskowi docelowemu racjonalnie osiągalnemu w normalnych warunkach konkurencji, ponieważ wyższe niż normalne wyniki uzyskane w 2021 r. utrzymywały się przez większą część 2022 r. Przedsiębiorstwo Westlake rozwinęło te krytyczne argumenty, wskazując, że w 2022 r. wielkości przywozu z Egiptu i USA zaczęły już rosnąć.
- (178) W odpowiedzi na te argumenty Komisja powtarza, po pierwsze, argumenty przedstawione w motywach 217–219 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, a mianowicie, że zysk osiągnięty w 2022 r. jest najbardziej odpowiednim zyskiem do wykorzystania jako zysk docelowy z lat objętych okresem badanym. Komisja zauważyła również, że ożywienie gospodarcze po pandemii COVID-19 trwało przez większość 2021 r. i dobiegło końca przed początkiem 2022 r. Ponadto Komisja przyznaje, że przywóz towarów po cenach dumpingowych odnotowywano na rynku już w 2022 r. i mógł on mieć wpływ na zysk osiągnięty przez przemysł Unii. Gdyby jednak przywóz ten miał wpływ na poziom osiągniętego zysku, przyniosłoby skutki negatywne i spowodowałoby spadek zysków, co mogłoby być korzystne jedynie dla producentów eksportujących, gdyby zysk ten wykorzystano do obliczenia poziomu usuwającego szkodę.
- (179) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar argumentowało, że w 2022 r. przemysł odniósł korzyści z silnego ożywienia gospodarczego po pandemii COVID-19, w związku z czym zysk odnotowany w tym roku nie powinien być wykorzystywany jako zysk docelowy. Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem, ponieważ wielkość konsumpcji zmniejszyła się w 2022 r. o 18,3 %. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (180) Przedsiębiorstwa Westlake i TCI Sanmar zaproponowały wykorzystanie zysku odnotowanego przez przemysł Unii w 2019 r. Komisja uznała, że wątpliwe jest, aby zastosowanie zysku docelowego opartego na wynikach uzyskanych poza okresem badanym było bardziej odpowiednie niż wykorzystanie marży zysku z 2022 r., czyli roku, w którym przemysł Unii ucierpiał wskutek kryzysu energetycznego i zaczął odczuwać skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (181) Biorąc pod uwagę powyższe wnioski, motywy 216–224 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają potwierdzone.
- (182) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo TCI Sanmar, powołując się na sprawozdania Platts dotyczące PVC w okresie od stycznia 2014 r. do marca 2024 r., argumentowało, że niewyrządzająca szkody cena w wysokości 1 405,48 EUR/t została rażąco zawyżona. Ponadto przedsiębiorstwo TCI Sanmar powtórzyło swój argument dotyczący nieadekwatności zysku docelowego z 2022 r. i powtórzyło swoją propozycję wykorzystania zysku z 2019 r.
- (183) Komisja zauważyła, że niewyrządzająca szkody cena została obliczona zgodnie z art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego i nie może być oparta na sprawozdaniach ani innych źródłach zewnętrznych.

- (184) W odniesieniu do zysku docelowego, oprócz uzasadnienia przedstawionego w motywie 180 powyżej, Komisja stwierdziła, że w 2019 r. przemysł Unii przynosił straty, a zatem rok 2019 był nieodpowiedni do tego celu.
- (185) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło, że powodem wysokiego marginesu szkody w odniesieniu do eksporterów z USA był fakt, że Komisja porównywała amerykańskie kasowe ceny eksportowe z cenami umownymi w Unii lub ustaliła cenę docelową, która obejmuje „wyższą” marżę zysku w odniesieniu do cen oferty.
- (186) Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls twierdziło również, że cena docelowa zastosowana przez Komisję została zawyżona, ponieważ przekraczała unijne ceny sprzedaży w latach 2020 i 2021 oraz w okresie objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo zaproponowało zastosowanie średniej marży zysku i kosztów produkcji we wszystkich czterech przedziałach okresu badanego, co dało koszt produkcji w wysokości 1 040 EUR/t i marżę zysku w wysokości 7,9 %.
- (187) Po pierwsze, Komisja przypomina, że cenę niewyrządzającą szkody skonstruowano na podstawie kosztów produkcji ponoszonych przez producentów unijnych objętych próbą oraz że działanie to nie obejmowało żadnego porównania cen. Ponadto zysk docelowy nie może opierać się na okresach, w których odnotowano straty, co ma miejsce w okresie objętym dochodzeniem sugerowanym przez przedsiębiorstwo Oxy Vinyls.
- (188) Po drugie, w odniesieniu do zysku docelowego Komisja zauważyła, że nawet gdyby zastosowała najniższy zysk w wysokości 6 %, przewidziany w art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego, zamiast 13,1 %, marginesy dumpingu byłyby w odniesieniu do wszystkich eksporterów z USA niższe niż odpowiednie marginesy szkody. Oznacza to, że poziom ceł antidumpingowych mających zastosowanie do eksporterów z USA nie uległby zmianie.
- (189) Ostateczny poziom usuwający szkodę w przypadku współpracujących producentów eksportujących i wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines szkody (w %)
Egipt	Egyptian Petrochemicals Company	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	90,6
	Westlake Chemicals	87,2
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	88,3
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	90,6

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (190) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących interesu przemysłu Unii. Tym samym potwierdzono wnioski zawarte w motywach 227–232 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.2. Importerzy

- (191) Wobec braku uwag dotyczących interesu importerów niepowiązanych potwierdzono wnioski zawarte w motywach 233–235 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.3. Użytkownicy

- (192) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar twierdziło, że Komisja nie wzięła pod uwagę szkodliwego wpływu nałożenia ceł na użytkowników, twierdząc, że producenci unijni mają jako dostawcy niemal monopolistyczną pozycję na rynku unijnym i byli w stanie podnieść ceny znacznie powyżej kosztów w okresie ożywienia gospodarczego po pandemii COVID-19 oraz że cła spowodują ograniczenie zdolności użytkowników do zaopatrywania się w państwach, których dotyczy postępowanie, w celu utrzymania pewnej presji konkurencyjnej na producentów unijnych.

- (193) Komisja powtarza, że docelowo użytkownicy odnieśliby korzyści z konkurencyjnego rynku unijnego obejmującego szereg producentów PVC-S, co byłoby możliwe jedynie w przypadku rozwiązania problemu nieuczciwej konkurencji związanej z przywozem towarów po cenach dumpingowych. Ponadto należy przypomnieć, że przemysł PVC-S w Unii obejmuje dwunastu producentów oraz że cechy produktu sprawiają, że rynek jest niezwykle konkurencyjny. Ponadto na rynku unijnym dostępne są również alternatywne źródła, takie jak przywóz z Meksyku, Korei Południowej, Norwegii i Zjednoczonego Królestwa. W każdym razie celem ceł nie jest wstrzymanie przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, lecz przywrócenie równych warunków działania na rynku unijnym.
- (194) Przedsiębiorstwo TCI Sanmar odniosło się do kwestii niemal monopolistycznej podaży PVC-S na rynku unijnym. Komisja zauważa, że twierdzenie to jest sprzeczne z uwagami przedsiębiorstwa TCI Sanmar dotyczącymi marży docelowej, ponieważ PVC-S jest towarem, oraz z faktem, że trzy największe zakłady/podmioty prawne produkujące PVC-S w Unii kontrolują tylko jedną czwartą produkcji unijnej. Ponadto istnieją źródła dostaw z innych państw trzecich, jak wykazano w motywie 171 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (195) Przedsiębiorstwo Westlake twierdziło, że „nałożenie tak wysokich ceł z pewnością będzie miało bardzo negatywny wpływ na użytkowników i sektory przemysłu niższego szczebla uzależnione od PVC w UE”. Przedsiębiorstwo Westlake powtórzyło uwagi przedstawione wcześniej przez przedsiębiorstwo Rehau Industries SE & Co („przedsiębiorstwo Rehau”), jednego z użytkowników, który po wszczęciu postępowania przedstawił uwagi dotyczące szkody dla unijnych sektorów przemysłu niższego szczebla, w przypadku których PVC-S jest głównym materiałem, zwłaszcza ze względu na wysokie ceny stosowane przez przemysł Unii i zakłócenia dostaw. Przedsiębiorstwo Oxy Vinyls miało podobne uwagi, w których podkreśliło znaczenie przywozu z USA dla zapewnienia dostaw PVC-S.
- (196) W tym względzie Komisja przyznaje, że w szczególności ze względu na praktyki dumpingowe użytkownicy byli w stanie nabywać PVC-S z państw, których dotyczy postępowanie, po niższych cenach. Komisja zwraca jednak uwagę na niespójność między – z jednej strony – stwierdzeniami o korzyściach płynących z tych niższych cen, a z drugiej strony opowiadaniem się za koniecznością uniknięcia zakłóceń w dostawach. Komisja powtarza, że to właśnie ze względu na interes sektorów przemysłu niższego szczebla dotyczący zapewnienia bezpiecznych dostaw PVC-S należy zająć się szkodą spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych. Nie ma wątpliwości, że w przypadku braku środków naprawczych perspektywy przemysłu Unii byłyby niekorzystne, a użytkownicy mieliby do czynienia z mniejszą liczbą producentów w Unii i zawężonym gronem dostawców. Taki spadek liczby producentów unijnych mógłby w istocie zagrozić bezpieczeństwu dostaw PVC-S w Unii.
- (197) Piętnastu importerów/użytkowników oraz Europejskie Stowarzyszenie Producentów Profili Okiennych z PVC (EPPA), a także wszyscy producenci eksportujący, przedstawili swoje uwagi po wprowadzeniu środków tymczasowych, argumentując, że będą narażeni na bardzo wysokie ceny na rynku UE, ponieważ przedmiotowy przywóz zostanie wyeliminowany z rynku, a producenci unijni będą chronieni przed wszelką skuteczną konkurencją zagraniczną. Argumentowali ponadto, że środki wpłyną również na dostępność PVC-S na rynku unijnym, ponieważ producenci unijni w ciągu ostatnich kilku lat stali się nieefektywni, kilkakrotnie zamykali linie produkcyjne i generalnie nie zwracają wystarczającej uwagi na potrzeby klientów.
- (198) Powyższe argumenty są zgodne z wcześniejszymi argumentami, które zostały już omówione i odrzucone w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, w szczególności poprzez wskazanie, że przemysł PVC-S w Unii obejmuje dwunastu producentów oraz że cechy produktu sprawiają, że rynek jest niezwykle konkurencyjny. W szczególności argument dotyczący zamknięcia linii produkcyjnych został już omówiony w motywach 126–127 i 187 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto, jeżeli chodzi o konkurencję zagraniczną, na rynku unijnym dostępne są również źródła alternatywne, takie jak przywóz z Meksyku, Korei Południowej, Norwegii i Zjednoczonego Królestwa. W każdym razie celem ceł nie jest wstrzymanie przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, lecz przywrócenie równych warunków działania na rynku unijnym.
- (199) Uwagi dotyczące interesu użytkowników zostały odrzucone. W związku z tym potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 236–241 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (200) Po ostatecznym ujawnieniu stowarzyszenie EPPA twierdziło, że proponowany poziom środków jest nadmiernie wysoki. Zamiast tego zaproponowało poziom cła nieprzekraczający 25 %. Ponadto EPPA twierdziło, że wskutek środków dostawy dla przedsiębiorstw zrzeszonych w tym stowarzyszeniu nie są zapewnione ze względu na zdarzenia związane z działaniem siły wyższej, jakich doświadczają producenci unijni, oraz ze względu na fakt, że pozostałe państwa będące producentami nie są zainteresowane rynkiem UE lub ich głównym celem jest zaopatrywanie ich rynków krajowych. Ponadto EPPA twierdziło, że według jego szacunków ceny na rynku wewnętrznym w Unii wzrosną o 40–50 % i osiągną bezprecedensowo wysoki poziom.
- (201) Na poparcie tych argumentów stowarzyszenie odniosło się do zdarzeń związanych z działaniem siły wyższej, które miały miejsce w 2021 r., oraz do danych statystycznych dotyczących wywozu PVC w odniesieniu do Meksyku i Korei Południowej. W odniesieniu do Korei Południowej EPPA przedstawiło również artykuł prasowy, według którego wyższe koszty frachtu i dłuższy czas realizacji sprawiają, że pozyskiwanie PVC z Azji jest mniej opłacalne dla europejskich nabywców.
- (202) W odpowiedzi na te argumenty Komisja zauważyła, że zdarzenia związane z działaniem siły wyższej zostały należycie omówione w motywach 168–171 powyżej oraz w motywach 201–206 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W odniesieniu do Korei Południowej Komisja zauważyła, że europejskie miejsca przeznaczenia były dobrze reprezentowane w jej danych statystycznych dotyczących wywozu PVC, a w przypadku wywozu z Meksyku odnotowano stałą i stabilną obecność na rynku unijnym, jak ustalono w odniesieniu do całego okresu badanego (zob. tabela 11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych). Ponadto szacunki stowarzyszenia EPPA dotyczące rzekomych wysokich podwyżek cen w Unii były nieuzasadnione.
- (203) Stowarzyszenie EPPA twierdziło ponadto, że wzrost cen PVC-S wywołany wprowadzeniem cel doprowadzi do wzrostu kosztów budowlanych, zmniejszenia przystępności cenowej mieszkań i do opóźnień w realizacji projektów w zakresie budowy mieszkań.
- (204) Argumenty te, jak wyjaśniono w motywie 202 powyżej, były nadal nieuzasadnione i w związku z tym zostały odrzucone.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (205) Wobec powyższego wniosek sformułowany w motywie 242 został potwierdzony.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (206) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (207) Przedsiębiorstwo Westlake proponowało, że ze względu na interes użytkowników Komisja powinna rozważyć mniej restrykcyjną formę środka, a w szczególności stawkę celną ad valorem ograniczoną do minimalnej ceny importowej. Skarżący zakwestionowali możliwość zastosowania takiego środka, ponieważ minimalne ceny importowe nie są odpowiednim środkiem ze względu na zmienność w zakresie surowców do produkcji PVC-S, które stanowią około 80 % kosztów produkcji, ryzyko obejścia i absorpcji ze względu na pośrednią sprzedaż za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych oraz ze względu na znaczne wolne moce produkcyjne w Unii zapewniające bezpieczeństwo dostaw dla użytkowników.
- (208) Komisja zgodziła się, że minimalna cena importowa nie byłaby odpowiednim środkiem, ponieważ na ceny PVC-S wpływa zmienność cen energii, która z kolei powoduje zmienność cen surowców. Komisja uznała również, że taka cena minimalna nie zapewniłaby użytkownikom i producentom pewności co do dostępności PVC-S, ponieważ nie odzwierciedlałaby dynamiki rynku.
- (209) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Westlake wraz z trzema innymi producentami eksportującymi (Oxy Vinyls, Shin-tech i Tricon) doprecyzowało ten wniosek. Stwierdzili oni, że pierwotna minimalna cena importowa zostałaby ustalona na poziomie średniej ważonej wartości normalnej z uwzględnieniem kosztów transportu dwóch amerykańskich producentów objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem oraz że miałyby zastosowanie do całego przywozu z USA. Przywóz poniżej minimalnej ceny importowej podlegałby indywidualnej stawce celnej ad valorem naliczanej od różnicy między ceną importową a minimalną ceną importową. Aby uwzględnić zmienność cen surowców wykorzystywanych do produkcji PVC i odzwierciedlić dynamikę rynku, przedsiębiorstwa te zaproponowały, by Komisja regularnie (co kwartał lub co pół roku) indeksowała minimalną cenę importową na podstawie cen etylenu w Europie Zachodniej publikowanych przez Chemical Market Analytics.

- (210) Twierdziły one ponadto, że różnice cen między kasowymi cenami eksportowymi w USA a cenami kasowymi w UE stały się bardzo wysokie w 2022 r. i w okresie objętym dochodzeniem oraz że po okresie objętym dochodzeniem powróciły do tradycyjnie podobnych poziomów. Wymienione przedsiębiorstwa wystąpiły z wnioskiem, aby w przypadku nałożenia środków automatycznie wszczęto przegląd okresowy po dwóch latach.
- (211) Komisja przeanalizowała ten wniosek i stwierdziła, że jedna minimalna cena importowa dla producentów o znacznie różnych marginesach dumpingu nie odzwierciedlałaby różnych poziomów dumpingu stwierdzonych w odniesieniu do poszczególnych stron, a tym samym mogłaby osłabić skuteczność środków. Ponadto środek w tej formie byłby bardzo trudny do wdrożenia, ponieważ wymagałby znacznej liczby powtarzających się aktualizacji administracyjnych i legislacyjnych. Na tej podstawie wniosek nie mógł zostać ostatecznie przyjęty.
- (212) W odniesieniu do wniosku o automatyczny przegląd okresowy po dwóch latach Komisja zauważyła, że opiera się on na informacjach z okresu po okresie objętym dochodzeniem, które nie mogły zostać odpowiednio zweryfikowane. Niezależnie od sytuacji, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego każdy eksporter lub importer może złożyć wniosek o dokonanie przeglądu okresowego, jeżeli upłynął rok od wprowadzenia ostatecznych środków antydumpingowych.
- (213) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w %)
Egipt	Egyptian Petrochemicals Company	100,1
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Egiptu	100,1
USA	Formosa Plastics Corporation	71,2
	Westlake Chemicals	58,0
	Oxy Vinyls, LP	62,3
	Shintech Incorporated	62,3
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	77,0

- (214) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie może podlegać powyższym stawkom, lecz powinien podlegać stawce cła mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Egiptu lub Stanów Zjednoczonych Ameryki”.
- (215) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽²⁶⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽²⁶⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

- (216) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególnie środki gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Egiptu lub Stanów Zjednoczonych Ameryki”.
- (217) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (218) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (219) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

8.1. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (220) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (221) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509⁽²⁷⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (222) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz suspensyjnego polichlorku winylu („PVC-S”), niez mieszanego z żadną inną substancją, obecnie objętego kodem CN ex 3904 10 00 (kody TARIC 3904 10 00 15 i 3904 10 00 80), pochodzącego z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Egipt	Egyptian Petrochemicals Company	100,1	89BA
	TCI Sanmar Chemicals S.A.E.	74,2	89BB
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Egiptu	100,1	8999
USA	Formosa Plastics Corporation	71,2	89BC
	Westlake Chemicals	58,0	89BD
	Oxy Vinyls, LP	62,3	89BE
	Shintech Incorporated	62,3	89BF
	Cały pozostały przywóz pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki	77,0	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że objęta niniejszą fakturą ilość suspensyjnego polichlorku winylu („PVC-S”) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej, wyrażona w tonach, została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia (UE) 2024/1896, którym nałożono tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz suspensyjnego polichlorku winylu („PVC-S”), niez mieszanego z żadną inną substancją, pochodzącego z Egiptu i Stanów Zjednoczonych Ameryki, zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 stycznia 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
